

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston direktiivi 96/26/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi 1

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

EUROOPAN TALOUSALUE

ETA:n sekakomitea

- ★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 10/96, tehty 1 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta 11
- ★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 12/96, tehty 1 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen XIV (kilpailu) muuttamisesta 13
- ★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 13/96, tehty 1 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen XX (ympäristö) muuttamisesta 15
- ★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 14/96, tehty 4 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta 16
- ★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 15/96, tehty 4 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta 17

2

*(jatkuu kääntöpuolella)***FI**

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjaintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia, juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjaintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 16/96, tehty 4 päivänä maaliskuuta 1996, Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteen XV (valtion tuki) muuttamiseksi . . .	19
★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 11/96, tehty 12 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen VI (sosiaaliturva) muuttamisesta	21
★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 9/96, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta	23
★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 17/96, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta	24
★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 18/96, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta	26
★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 19/96, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen XIII (liikenne) muuttamisesta	27
★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 20/96, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen XIII (liikenne) muuttamisesta	28
★ ETA:n sekakomitean päätös N:o 21/96, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996, ETA-sopimuksen liitteen XIII (liikenne) muuttamisesta	29
 EFTAn valvontaviranomainen	
★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 106/95/KOL, tehty 31 päivänä lokakuuta 1995, lasipakkausten vapauttamisesta kertakäyttöisille juomapakkauksille määrätystä perusverosta (tuki N:o 95-002 (Norja))	30
★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 124/95/KOL, tehty 6 päivänä joulukuuta 1995, valtion tukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen kuudennesta tarkistuksesta	41

I

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/26/EY,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996,

maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotukset⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnot⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavaraliikenteen harjoittajan ammattiin pääsystä 12 päivänä marraskuuta 1974 annettua neuvoston direktiiviä 74/561/ETY⁽⁴⁾, maanteiden kansallisen ja kansainvälisen henkilöliikenteen harjoittajan ammattiin pääsystä 12 päivänä marraskuuta 1974 annettua neuvoston direktiiviä 74/562/ETY⁽⁵⁾ ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tun-

nustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi 12 päivänä joulukuuta 1977 annettua neuvoston direktiiviä 77/796/ETY⁽⁶⁾ on mukautettu olennaisella tavalla useaan otteeseen; selvyden vuoksi olisi järkevää yhdistää mainitut direktiivit yhdeksi kokonaisuudeksi,

kuljetusmarkkinoiden organisointi on olennainen osa perustamissopimuksessa määrättyä yhteisen liikennepoliittikan toteuttamista,

maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajan (jäljempänä 'maanteiden liikenteenharjoittaja') ammattiin pääsyn edellytysten yhteensovittamiseen tähtäävillä toimenpiteillä edistetään sijoittautumisoikeuden tehokasta käyttöä,

on tarpeen ottaa käyttöön yhteiset säännöt maanteiden kansallisen ja kansainvälisen liikenteenharjoittajan ammattiin pääsystä, jotta huolehdittaisiin siitä, että liikenteenharjoittajat olisivat nykyistä pätevämpiä, ja täten edistettäisiin markkinoiden järjeistämistä, mikä käyttäjien, maanteiden liikenteenharjoittajien ja koko talouselämän eduksi parantaisi tarjottavien palvelujen laatua ja edistäisi liikenneturvallisuutta,

maanteiden liikenteenharjoittajan ammattiin pääsyä koskeviin sääntöihin olisi siksi sisällyttävä ammatinharjoittajien hyvä maine, vakavaraisuus ja ammatillinen pätevyys,

näitä yhteisiä sääntöjä ei kuitenkaan ole tarpeen soveltaa tiettyihin kuljetuksiin, joiden taloudellinen merkitys on vähäinen,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 286, 14.11.1990, s. 4, ja tarkistus toimitettu 16 päivänä joulukuuta 1993.

⁽²⁾ EYVL N:o C 339, 31.12.1991, s. 5 ja EYVL N:o C 295, 22.10.1994, s. 30.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 13 päivänä joulukuuta 1991 (EYVL N:o C 13, 20.1.1992, s. 433) ja 20 päivänä huhtikuuta 1994 (EYVL N:o C 128, 9.5.1994, s. 136), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 1995 (EYVL N:o C 356, 30.12.1995) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 28 päivänä maaliskuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 308, 19.11.1974, s. 18, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3572/90 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 12).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 308, 19.11.1974, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3572/90 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 12).

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 334, 24.12.1977, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/438/ETY (EYVL N:o L 212, 22.7.1989, s. 101). Oikaisu EYVL:ssä N:o L 298, 17.10.1989, s. 31.

1 päivästä tammikuuta 1993 maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen rajan yli tapahtuvaa liikennettä säännellään markkinoille pääsystä laadullisin perustein myönnettujen yhteisön lupien järjestelmällä,

hyvää mainetta koskevan vaatimuksen osalta on markkinoiden tehokkaan uudelleenjärjestelyn vuoksi välttämätöntä tehdä liikenteenharjoittajan ammattiin pääsy yhdenmukaisesti riippuvaiseksi siitä, että hakijaa ei ole rangaistu vakavista rikoksista, mukaan luettuina talousrikokset, että häntä ei ole todettu sopimattomaksi tämän ammatin harjoittamiseen ja että hän noudattaa maanteiden liikenteenharjoittajan ammattiin sovellettavia säännöksiä,

riittävän vakavaraisuuden osalta on erityisesti eri jäsenvaltioiden yritysten yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi välttämätöntä määrätä tietyt kriteerit, jotka maanteiden liikenteenharjoittajien on täytettävä,

olisi tarkoituksenmukaista hyväksyä riittäväksi todisteeksi hyvästä maineesta ja vakavaraisuudesta ammattiin pääsyä varten vastaanottavassa jäsenvaltiossa asianmukaiset sen maan toimivaltaisen viranomaisen antamat asiakirjat, josta maanteiden liikenteenharjoittaja on peräisin tai josta hän tulee,

ammattillisen pätevyyden osalta on suositeltavaa säätää, että maanteiden liikenteenharjoittajan ammattiin pyrkivä osoittaa tämän pätevyyden suorittamalla kirjallisen kokeen, mutta että jäsenvaltiot voivat vapauttaa hakijan tällaisen kokeen suorittamisvelvollisuudesta, jos hän esittää todisteet riittävästä käytännön kokemuksesta,

jäsenvaltioiden on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi ammatillisesta pätevyydestä todistukset, jotka on annettu yhteisön maanteiden liikenteenharjoittajan ammattiin pääsyä koskevien säännösten mukaisesti,

olisi säädettävä jäsenvaltioiden välisestä vastavuoroisesta avunantojärjestelmästä tämän direktiivin soveltamiseksi,

tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä II olevassa B osassa mainittujen direktiivien kansallisen lainsäädännön osaksi saattamis- ja soveltamisvelvollisuuteen annetussa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

OTSIKKO I

Pääsy liikenteenharjoittajan ammattiin

1 artikla

1. Maanteiden liikenteenharjoittajan ammattiin pääsyn sovelletaan tämän direktiivin yhteisten sääntöjen mukaisesti annettuun jäsenvaltioiden säännöksiä.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 'maanteiden tavaraliikenteen harjoittajan ammatilla' luonnollisen henkilön tai yrityksen joko yksittäisellä moottoriajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä toisen lukuun harjoittamaa tavaraliikennettä,
- 'maanteiden henkilöliikenteen harjoittajan ammatilla' luonnollisen henkilön tai yrityksen harjoittamaa toimintaa joko yleisön tai tietyn käyttäjäryhmän kuljettamiseksi matkustajan tai kuljetuksen järjestävän yrityksen suorittamaa maksua vastaan yli yhdeksän henkilön, kuljettaja mukaan lukien, kuljettamiseen rakennetulla ja varustetulla ja tähän käyttöön tarkoitettulla moottoriajoneuvolla,
- 'yrityksellä' voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta luonnollista henkilöä tai voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta oikeushenkilöä, henkilöyhdistystä tai ryhmää, joka ei ole oikeushenkilö, ja julkisen viranomaisen alaista elintä riippumatta siitä, onko se itse oikeushenkilö tai onko viranomainen, jonka alainen se on, oikeushenkilö.

2 artikla

1. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu yritykset, jotka harjoittavat maanteiden tavaraliikennettä ajoneuvoilla, joiden suurin sallittu hyötykuorma on enintään 3,5 tonnia tai joiden suurin sallittu kokonaispaino on enintään 6 tonnia. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin alentaa mainittuja rajoja joko kaikkien tai tiettyjen kuljetusten osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan jättää tämän direktiivin kaikkien tai joidenkin säännösten soveltamisalan ulkopuolelle yritykset, jotka harjoittavat ainoastaan kansallista maanteiden tavaraliikennettä, jolla on vain vähäinen vaikutus kuljetusmarkkinoihin joko

— kuljetettavien tavaroiden luonteen vuoksi tai

— kuljetettavien matkojen lyhyden vuoksi.

Odottamattomissa tilanteissa jäsenvaltiot voivat myöntää tilapäisen poikkeuksen siihen asti, kunnes neuvottelut komission kanssa on saatettu päätökseen.

3. Jäsenvaltiot saavat komissiota kuultuaan jättää tämän direktiivin kaikkien tai joidenkin säännösten soveltamisalan ulkopuolelle yritykset, jotka harjoittavat

ainoastaan tiettyä ei-kaupallista maanteiden henkilöliikennettä tai joiden pääammatti on muu kuin maanteiden henkilöliikenteen harjoittaminen, jos niiden kuljetuksilla on vain vähäinen vaikutus kuljetusmarkkinoihin.

3 artikla

1. Yrityksillä, jotka haluavat ryhtyä maanteiden liikenteenharjoittajiksi, on oltava

- a) hyvä maine,
- b) riittävä vakavaraisuus,
- c) säädetty ammatillinen pätevyys.

Jos hakija on luonnollinen henkilö, joka ei täytä edellä c alakohdassa mainittua edellytystä, toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin antaa hänelle luvan ryhtyä maanteiden liikenteenharjoittajaksi, jos hän nimeää toimivaltaisille viranomaisille toisen henkilön, joka täyttää edellä a ja c alakohdassa mainitut edellytykset ja joka jatkuvasti ja tosiasiallisesti johtaa yrityksen kuljetustoimintaa.

Jos hakija ei ole luonnollinen henkilö:

— Yrityksen kuljetustoimintaa jatkuvasti ja tosiasiallisesti johtavan henkilön tai johtavien henkilöiden on täytettävä edellä a alakohdassa mainitut edellytykset. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että myös muut yrityksessä toimivat henkilöt täyttävät tämän edellytyksen.

— Ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettun henkilön tai siinä tarkoitettujen henkilöiden on täytettävä edellä c alakohdassa säädetty vaatimus.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä ne edellytykset, jotka niiden alueelle sijoittautuneiden yritysten on täytettävä, jotta ne täyttäisivät hyvää mainetta koskevan vaatimuksen.

Niiden on säädettävä, että tämä vaatimus ei täyty tai että se ei enää täyty, jos se luonnollinen henkilö tai ne luonnolliset henkilöt, joiden katsotaan täyttävän tämän edellytyksen 1 kohdan mukaisesti,

- a) on tuomittu vakavista rikoksista, mukaan luettuina talousrikokset,
- b) on jonkin voimassa olevan säännöksen nojalla todettu soveltumattomaksi harjoittamaan maanteiden liikenteenharjoittajan ammattia,
- c) on tuomittu vakavista, toistuvista rikoksista sellaisia voimassa olevia säännöksiä vastaan, jotka koskevat

— tässä ammatissa sovellettavia palkka- ja työsuhteen ehtoja tai

— maanteiden tavara- ja henkilökuljetuksia ja erityisesti kuljettajien ajo- ja lepoaikoja, kuorma-autojen painoja ja mittoja, liikenneturvallisuutta ja ajoneuvojen turvallisuutta koskevia määräyksiä.

Edellä a, b ja c luetelmakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hyvää mainetta koskevan ehdon ei saa katsoa täyttyvän, ennen kuin kyseinen asia on voimassa olevien kansallisten säännösten nojalla korjattu tai on ryhdytty muihin vaikutukseltaan vastaaviin toimenpiteisiin.

3. a) Riittävällä vakavaraisuudella tarkoitetaan yrityksen toiminnan käynnistämisen ja asianmukaisen hoitamisen turvaamiseksi riittäviä varoja.

b) Vakavaraisuuden arvioimiseksi toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon yrityksen mahdolliset tilinpäätökset; sen käytettävissä olevat varat mukaan lukien pankissa olevat käteisvarat, tilinlytisoikeudet ja lainavarat; kaikki varat, mukaan lukien yrityksen vakuutena käytettävissä oleva omaisuus; kulut, mukaan lukien ajoneuvojen, tilojen, kalusteiden ja laitteiden ostomenot tai käsiraha, sekä käyttöpääoma.

c) Yrityksellä, joka on maanteiden liikenteenharjoittaja, on oltava käytettävissään pääoma tai vararahoitus, jonka määrä on vähintään

— 3 000 ecua käytössä olevaa ajoneuvoa kohti tai

— 150 ecua yrityksen tavarakuljetukseen käyttämien ajoneuvojen sallitun enimmäispainon tonnia kohti tai

— 150 ecua yrityksen henkilöliikenteeseen käyttämien ajoneuvojen istuinpaikkaa kohti

sen mukaan, mikä näistä määristä on pienin.

Jäsenvaltiot voivat poiketa ensimmäisen alakohdan säännöksestä niiden liikenneyritysten osalta, jotka toimivat yksinomaan kansallisilla markkinoilla.

d) Edellä a, b ja c alakohdan osalta toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä todisteeksi vakavaraisuudesta pankin tai muun asianmukaisesti pätevän laitoksen antaman todistuksen tai vakuuden. Tällainen todiste tai vakuus voidaan antaa pankkitakuuna tai muussa vastaavassa muodossa.

- e) Edellä b, c ja d alakohtaa sovelletaan ainoastaan yrityksiin, joille jäsenvaltio on 1 päivän tammikuuta 1990 jälkeen kansallisten säännösten nojalla antanut luvan maanteiden liikenteen harjoittamiseen.

4. Ammatillista pätevyyttä koskevana edellytyksenä on tietojen hallinta, joka osoitetaan suorittamalla kunkin jäsenvaltion tähän tehtävään nimeämän viranomaisen tai laitoksen liitteessä I luetelluissa aihepiireissä järjestämä kirjallinen koe, joka voi olla muodoltaan monivalintakoe.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tästä kokeesta ne hakijoina olevat maanteiden liikenteenharjoittajat, jotka osoittavat, että heillä on vähintään viiden vuoden käytännön kokemus liikennettä harjoittavan yrityksen johtotehtävistä.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tiettyjen korkeamman asteen ja teknisen alan tutkintotodistusten haltijat osallistumasta kokeeseen tutkintotodistuksiin sisältyvissä aihepiireissä, jos nämä todistukset osoittavat, että heillä on vakuuttavat tiedot liitteessä I luetelluista aihepiireistä.

Ammatillinen pätevyys on osoitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viranomaisen tai laitoksen antamalla todistuksella.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on määriteltävä ne olosuhteet, joissa maanteiden liikennettä harjoittava yritys voi 3 artiklan 1 kohdasta poiketen toimia asianmukaisesti todetuissa erityistapauksissa tilapäisesti enintään yhden vuoden määraajan, jota voidaan pidentää enintään kuudella kuukaudella, jos maanteiden liikennettä harjoittava henkilö tai 3 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttävä henkilö kuolee, tulee työkyvyttömäksi tai menettää oikeustoimikelpoisuutensa.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeustapauksissa erityisistä syistä antaa pysyvän luvan hoitaa yritystä henkilölle, joka ei täytä 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä ammatillisen pätevyyden edellytystä, jos kyseisellä henkilöllä on vähintään kolmen vuoden käytännön kokemus yrityksen päivittäisestä johtamisesta.

5 artikla

1. Yritysten, jotka esittävät todisteen, että niillä oli ennen

- 1 päivää tammikuuta 1978 Belgian, Tanskan, Saksan, Ranskan, Irlannin, Italian, Luxemburgin, Hollannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta,

— 1 päivää tammikuuta 1984 Kreikan osalta,

— 1 päivää tammikuuta 1986 Espanjan ja Portugalin osalta,

— 3 päivää lokakuuta 1989 entisen Saksan demokraattisen tasavallan osalta

jäsenvaltion kansallisten säännösten nojalla lupa harjoittaa tapauskohtaisesti maanteiden kansallista ja/tai kansainvälistä tavara- tai henkilöliikennettä, ei tarvitse esittää todistetta, että ne täyttävät 3 artiklassa säädetty edellytykset.

2. Sellaisten luonnollisten henkilöiden, jotka

— 31 päivän joulukuuta 1974 jälkeen ja ennen 1 päivää tammikuuta 1978 Belgian, Tanskan, Saksan, Ranskan, Irlannin, Italian, Luxemburgin, Hollannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta,

— 31 päivän joulukuuta 1980 jälkeen ja ennen 1 päivää tammikuuta 1984 Kreikan osalta,

— 31 päivän joulukuuta 1982 jälkeen ja ennen 1 päivää tammikuuta 1986 Espanjan ja Portugalin osalta,

— 2 päivän lokakuuta 1989 jälkeen ja ennen 1 päivää tammikuuta 1992 entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen osalta

— ovat saaneet luvan harjoittaa tapauskohtaisesti maanteiden tavara- tai henkilöliikennettä ja jotka eivät olleet esittäneet kansallisten säännösten nojalla todistetta ammatillisesta pätevyydestään tai

— on nimetty tosiasiallisesti ja jatkuvasti johtamaan yrityksen toimintaa,

on täytettävä 3 artiklan 4 kohdassa säädetty ammatillisen pätevyyden edellytys ennen

— 1 päivää tammikuuta 1980 Belgian, Tanskan, Saksan, Ranskan, Irlannin, Italian, Luxemburgin, Hollannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta,

— 1 päivää tammikuuta 1986 Kreikan osalta,

— 1 päivää tammikuuta 1988 Espanjan ja Portugalin osalta,

— 1 päivää heinäkuuta 1992 entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen osalta.

Edellä olevaa säännöstä sovelletaan myös 3 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on perusteltava tämän direktiivin nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti tekemänsä päätökset hylätä hake-

mus pääsystä maanteiden liikenteenharjoittajan ammattiin.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat luvan harjoittaa maanteiden liikenteenharjoittajan ammattia, jos ne toteavat, että 3 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty. Tällöin niiden on varattava riittävä aika, jonka kuluessa toinen henkilö voidaan osoittaa kelpoisuutensa menettäneen tilalle.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tässä direktiivissä tarkoitettut yritykset voivat asianmukaisin keinoin valvoa etujaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tehtäessä.

7 artikla

1. Jos tapauskohtaisesti maanteiden tavara- tai henkilöliikenteenharjoittaja, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, syyllistyy maantieliikennettä koskevaan vakavaan rikokseen taikka vähäiseen, mutta toistuvaan rikokseen, joka saattaa johtaa maanteiden liikenteenharjoittajan luvan peruuttamiseen, jäsenvaltioiden on annettava jäsenvaltiolle, johon kyseinen maanteiden liikenteenharjoittaja on sijoittautunut, kaikki hallussaan olevat, tällaisia rikoksia ja niistä määräämiään rangaistuksia koskevat tiedot.

2. Jos jäsenvaltio peruuttaa antamansa luvan kansainvälisen maantieliikenteen harjoittamiseen, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka välittää tarvittavat tiedot asianomaisille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltioiden on annettava toisilleen vastavuoroisesti apua tämän direktiivin soveltamiseksi.

OTSIKKO II

Tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroinen tunnustaminen

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tässä direktiivissä tarkoitetun toiminnan suhteen toteutettava tässä direktiivissä tarkoitetut toimenpiteet siltä osin, kuin on kyse sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamista koskevan yleisen toimintaohjelman I osastossa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden ja yritysten sijoittumisesta niiden alueelle⁽¹⁾.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion on maanteiden liikenteenharjoittajan toiminnan harjoittamista varten hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi hyvästä maineesta tai siitä, ettei asianomainen ole ollut konkurssissa, ote rikosrekisteristä tai, jos tällaista ei ole, mainittujen edellytysten toteutumista osoittava vastaava asiakirja, jonka on antanut sen maan toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta liikenteenharjoittaja on peräisin tai josta hän tulee, sanotun kuitenkin estämättä 3 ja 4 kohdan soveltamista.

3. Jos vastaanottava jäsenvaltio asettaa omille kansalaisilleen tiettyjä vaatimuksia hyvästä maineesta eikä todistetta tällaisten vaatimusten täytymisestä voida esittää 2 kohdassa tarkoitettulla asiakirjalla, tämän valtion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi mainittujen vaatimusten täyttymistä osoittava asiakirja, jonka on antanut sen maan toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee. Tällaisen asiakirjan tulee koskea niitä erityisiä seikkoja, joita vastaanottava maa pitää asiaan vaikuttavina.

4. Jos maa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei anna 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa, sen sijasta voidaan antaa valahtoinen ilmoitus tai juhlallinen vakuutus, jonka asianomainen antaa sen maan toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai tarvittaessa notaarille, josta asianomainen on peräisin tai josta hän tulee; mainitun viranomaisen tai notaarin on todistettava valahtoinen ilmoitus tai juhlallisen vakuutuksen muodossa annettu ilmoitus oikeaksi. Ilmoitus siitä, ettei ole ollut konkurssissa, voidaan antaa samassa maassa myös toimivaltaiselle ammatilliselle toimielimelle.

5. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia. Tämä edellytys koskee myös 4 kohdan mukaisesti annettuja ilmoituksia ja vakuutuksia.

9 artikla

1. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaaditaan todistus vakavaraisuuden osoittamiseksi, tämän valtion on rinnastettava sen omalla alueella annetun todistuksen kanssa vastaava todistus, jonka on antanut sen maan pankki, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, tai muu sen maan nimeämä toimielin.

2. Jos jäsenvaltio asettaa omille kansalaisilleen tiettyjä vaatimuksia vakavaraisuudesta eikä todistetta tällaisten vaatimusten täytymisestä voida esittää 1 kohdassa tarkoitettulla asiakirjalla, tämän valtion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta riittäväksi todisteeksi mainittujen vaatimusten täyttymistä osoittava todistus, jonka on antanut sen maan toimivaltainen hallintoviranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee. Todistuksen tulee koskea niitä erityisiä

⁽¹⁾ EYVL N:o 2, 15.1.1962, s. 36/62

seikkoja, joita vastaanottava maa pitää asiaan vaikuttavina.

10 artikla

1. Tammikuun 1 päivästä 1990 jäsenvaltioiden on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi ammatillisesta pätevydestä 3 artiklan 4 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetut toisen jäsenvaltion antamat todistukset.

2. Yrityksiltä, joille on kansallisten säännösten mukaisesti annettu Kreikassa ennen 1 päivää tammikuuta 1981 tai muissa jäsenvaltioissa ennen 1 päivää tammikuuta 1975 lupa harjoittaa maanteiden kansallista ja/tai kansainvälistä tavara- tai henkilöliikennettä, ja jos kyseiset yritykset ovat perustamissopimuksen 58 artiklassa tarkoitettuja yhtiöitä, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi ammatillisesta pätevydestä todistukset, joissa todetaan, että kyseistä toimintaa on tosiasiallisesti harjoitettu jäsenvaltiossa kolmen vuoden ajan. Toiminnan loppumisesta ei saa olla kulunut enempää kuin viisi vuotta todistusta esitettäessä.

Oikeushenkilön osalta todistus, jossa todetaan toimintaa tosiasiallisesti harjoitetun, on annettava yhdelle luonnollisista henkilöistä, jotka ovat tosiasiallisesti vastuussa yrityksen kuljetustoiminnasta.

3. Maanteiden liikenteenharjoittajille ennen 1 päivää tammikuuta 1990 tuohon päivään asti voimassa olevien säännösten nojalla annettujen ammatillisten pätevyystodistusten on katsottava vastaavan tällä direktiivillä muutettujen säännösten mukaisesti annettuja todistuksia.

OTSIKKO III

Muut toimenpiteet

11 artikla

Jäsenvaltioiden on nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan 8 artiklan 2 kohdassa ja 9 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

12 artikla

Edellä 8 ja 11 artiklaa sovelletaan myös jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68⁽¹⁾ nojalla harjoittavat maanteiden liikennettä työntekijöinä.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet komissiota kuuluttuaan liitteen II osassa B mainittuihin päivämääriin mennessä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Liitteen II osassa A mainitut direktiivit kumotaan, sen kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltion velvollisuuteen noudattaa kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista ja soveltamista koskevia määräaikoja liitteen II osan B mukaisesti.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1996.

Neuvoston puolesta

W. LUCHETTI

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2434/92 (EYVL N:o L 245, 26.8.1992, s. 1).

LIITE I

LUETTELO 3 ARTIKLAN 4 KOHDASSA TARKOITETUISTA AIHEPIIREISTÄ

Ammatillisen pätevyyden tunnustamisessa huomioon otettavien tietojen täytyy kattaa ainakin jäljempänä luetellut aihepiirit. Ne täytyy kuvata yksityiskohtaisesti, ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten täytyy määritellä tai hyväksyä ne. Ne täytyy suunnitella niin, että ne ovat sellaisten henkilöiden omaksuttavissa, joiden koulutustaso vastaa oppivelvollisuuden suorittaneen henkilön yleensä saavuttamaa koulutustasoa.

A. AIHEPIIRIT, JOIDEN TUNTEMUS VAADITAAN MAANTEIDEN LIIKENTEENHARJOITAJILTA, JOTKA AIKOVA HARJOITAA AINOASTAAN KANSALLISTA LIIKENNETTÄ

Lainsäädäntö

Ammatin harjoittamisessa tarvittavat perustiedot siviili-, kauppa-, sosiaali- ja vero-oikeudesta, erityisesti

- sopimukset yleisesti,
- kuljetussopimukset, erityisesti liikenteenharjoittajan vastuu (luonne ja rajat),
- liikeyritykset,
- laskentatoimi,
- työlainsäädäntö ja sosiaaliturvasäännökset,
- verotusjärjestelmät.

1. Maanteiden tavaraliikenteen harjoittaja

a) *Yrityksen kaupallinen ja taloudellinen johtaminen*

- maksu- ja rahoitusmenetelmät,
- kustannuslaskenta,
- hinnoittelu ja kuljetusehdot,
- liikekirjanpito,
- vakuutukset,
- laskutus,
- kuljetusten välittäjät,
- johtamistekniikat,
- markkinointi.

b) *Markkinoille pääsy*

- ammatin aloittamiseen ja ammatin harjoittamiseen liittyvät säännökset,
- kuljetusasiakirjat.

c) *Tekniset standardit ja toiminnan tekniset näkökohdat*

- ajoneuvojen painot ja mitat,
- ajoneuvon valinta,
- tyyppihyväksyntä ja rekisteröinti,
- ajoneuvon huoltostandardit,
- ajoneuvojen kuormaus ja purkaminen,
- vaarallisten aineiden kuljetukset,
- elintarvikkeiden kuljetukset,
- asianmukainen ympäristönsuojelu moottoriajoneuvojen käytössä ja korjauksessa.

- d) *Liikenneturvallisuus*
- liikennettä koskevat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset,
  - liikenneturvallisuus,
  - onnettomuuksien ehkäisy ja menettely onnettomuustilanteessa.

2. **Maanteiden henkilöliikenteen harjoittaja**

a) *Yrityksen kaupallinen ja taloudellinen johtaminen*

- maksu- ja rahoitusmenetelmät,
- kustannuslaskenta,
- hinnoittelu ja kuljetusehdot,
- liikekirjanpito,
- vakuutukset,
- laskutus,
- matkatoimistot,
- johtamistekniikka,
- markkinointi.

b) *Henkilöliikenteen sääntely*

- liikennepalveluiden ja liikennesuunnitelmien laadinta,
- henkilöliikenteen harjoittamishdot,
- ammattiin pääsyä ja siinä toimimista koskevat säännökset,
- kuljetusasiakirjat.

c) *Tekniset standardit ja toimintaperiaatteet*

- ajoneuvon valinta,
- tyyppikatsastus ja rekisteröinti,
- ajoneuvon huoltostandardit,
- asianmukainen ympäristönsuojelu moottoriajoneuvojen käytössä ja korjauksessa.

d) *Liikenneturvallisuus*

- liikenteeseen sovellettavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset,
- liikenneturvallisuus,
- reittejä koskevat maantieteelliset tiedot,
- onnettomuuksien ehkäisy ja menettely onnettomuustilanteessa.

B. **AIHEPIIRIT, JOIDEN TUNTEMUS VAADITAAN MAANTEIDEN LIIKENTENHARJOITAJILTA, JOTKA AIKOVAT HARJOITAA KANSAINVÄLISTÄ LIIKENNETTÄ**

- tapauskohtaisesti A kohdassa luetellut asiat,
- kansalliseen lainsäädäntöön, yhteisön standardeihin, kansainvälisiin yleissopimuksiin ja muihin kansainvälisiin sopimuksiin perustuvat säännökset, joita sovelletaan tapauskohtaisesti jäsenvaltioiden väliseen sekä yhteisön ja siihen kuulumattomien maiden maanteiden tavara- tai henkilöliikenteeseen,
- tullauskäytäntö ja tullimuodollisuudet,
- jäsenvaltioiden tärkeimmät liikennesäännöt.

LIITE II

OSA A

KUMOTUT DIREKTIIVIT

(joita tarkoitetaan 14 artiklassa)

— direktiivi 74/561/ETY

— direktiivi 74/562/ETY

— direktiivi 77/796/ETY

ja niiden muutokset järjestyksessä:

— direktiivi 80/1178/ETY

— direktiivi 80/1179/ETY

— direktiivi 80/1180/ETY

— direktiivi 85/578/ETY

— direktiivi 85/579/ETY

— direktiivi 89/438/ETY

— asetus (ETY) N:o 3572/90: ainoastaan 1 ja 2 artikla

OSA B

<i>Direktiivi</i>	<i>Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista tai soveltamista koskevat määräajat</i>
74/561/ETY (EYVL N:o L 308, 19.11.1974, s. 18)	1 päivä tammikuuta 1977 (täytäntöönpano) 1 päivä tammikuuta 1978
80/1178/ETY (EYVL N:o L 350, 23.12.1980, s. 41)	1 päivä tammikuuta 1981
85/578/ETY (EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 34)	1 päivä tammikuuta 1986
89/438/ETY (EYVL N:o L 212, 22.7.1989, s. 101)	1 päivä tammikuuta 1990
74/562/ETY (EYVL N:o L 308, 19.11.1974, s. 23)	1 päivä tammikuuta 1977 (täytäntöönpano) 1 päivä tammikuuta 1978
80/1179/ETY (EYVL N:o L 350, 23.12.1980, s. 42)	1 päivä tammikuuta 1981
85/579/ETY (EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 35)	1 päivä tammikuuta 1986
89/438/ETY (EYVL N:o L 212, 22.7.1989, s. 101)	1 päivä tammikuuta 1990
77/796/ETY (EYVL N:o L 334, 24.12.1977, s. 37)	1 päivä tammikuuta 1979
80/1180/ETY (EYVL N:o L 350, 23.12.1980, s. 43)	1 päivä tammikuuta 1981
89/438/ETY (EYVL N:o L 212, 22.7.1989, s. 101)	1 päivä tammikuuta 1990

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 74/561/ETY	Direktiivi 74/562/ETY	Direktiivi 89/438/ETY	Direktiivi 77/796/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla 1 kohta	1 artikla 1 kohta			1 artikla 1 kohta
1 artikla 2 kohta ensimmäinen luetelmakohta	—			1 artikla 2 kohta ensimmäinen luetelmakohta
—	1 artikla 2 kohta ensimmäinen alakohta			1 artikla 2 kohta toinen luetel- makohta
1 artikla 2 kohta toinen luetel- makohta	1 artikla 2 kohta toinen ala- kohta			1 artikla 2 kohta kolmas lue- telmakohta
2 artikla 1 ja 2 kohta	—			2 artikla 1 ja 2 kohta
—	1 artikla 3 kohta			2 artikla 3 kohta
3 artikla	2 artikla			3 artikla
4 artikla	3 artikla			4 artikla
5 artikla	4 artikla			5 artikla
6 artikla	5 artikla			6 artikla
6 a artikla	5 a artikla			7 artikla
7 artikla	6 artikla			—
			1 artikla 1 kohta	8 artikla 1 kohta
			3 artikla	8 artikla 2 kohta
			4 artikla	9 artikla
			5 artikla 1 kohta	10 artikla 1 kohta
			5 artikla 2 kohta	10 artikla 2 kohta
—	—	4 artikla		10 artikla 3 kohta
			6 artikla	11 artikla
			1 artikla 2 kohta	12 artikla
—	—	5 artikla		13 artikla
—	—			14 artikla
8 artikla	7 artikla			15 artikla
Liite A kohta 1 kohta	Liite A kohta 1 kohta			Liite I A kohta
Liite A kohta 2, 3, 4, 5 ja 5 kohta	—			Liite I A kohta 1 a, b, c ja d kohta
—	Liite A kohta 2, 3, 4 ja 5 kohta			Liite I A kohta 2 a, b, c ja d kohta
Liite B kohta	Liite B kohta			Liite I B kohta
—	—	—	—	Liite II A osa
—	—	—	—	Liite II B osa
—	—	—	—	Liite III

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

EUROOPAN TALOUSALUE

ETA:N SEKAKOMITEA

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 10/96,

tehty 1 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä II on muutettu pöytäkirjan n:o 47 ja tiettyjen ETA-sopimuksen liitteiden muuttamisesta 21 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 7/94⁽¹⁾, ja

lannoitteiden näytteenotto- ja analyysimenetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 77/535/ETY muuttamisesta (Analyysimenetelmät hivenaineille, joiden pitoisuus on suurempi kuin 10 prosenttia) 10 päivänä huhtikuuta 1995 annettu komission direktiivi 95/8/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä II olevan XIV luvun 2 kohtaan (komission direktiivi 77/535/ETY) luetelmakohta seuraavasti:

”— 395 L 0008: Komission direktiivi 95/8/EY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 1995 (EYVL N:o L 86, 20.4.1995, s. 41).”

⁽¹⁾ EYVL N:o L 160, 28.6.1994, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 86, 20.4.1995, s. 41

2 artikla

Direktiivin 95/8/EY islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 12/96,

tehty 1 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen XIV (kilpailu) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna Euroopan talousalueen tarkistamisesta tehdyllä päätäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liite XIV muutettiin ETA-sopimuksen pöytäkirjan N:o 47 ja tiettyjen liitteiden muuttamisesta 21 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 7/94⁽¹⁾, ja

perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta linjaliikennettä harjoittavien varustamoiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin (konsortiot) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 479/92 nojalla 20 päivänä huhtikuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 870/95⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä XIV olevan 11.B kohdan (komission asetus (ETY) N:o 1617/93) jälkeen kohta seuraavasti:

"11c. 395 R 0870: Komission asetus (EY) N:o 870/95, annettu 20 päivänä huhtikuuta 1995, perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta linjaliikennettä harjoittavien varustamoiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin (konsortiot), annettu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 479/92 nojalla (EYVL N:o L 89, 21. 4. 1995, s. 7).

Tätä sopimusta sovellettaessa asetusta koskevat seuraavat mukautukset:

- a) korvataan 2 artiklassa oleva ilmaisu "yhteisön satama" ilmaisulla "ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluva satama";
- b) korvataan 7 artiklan 1 kohdassa oleva lause "jos kyseisistä sopimuksista tiedotetaan komission asetuksen (ETY) N:o 4260/88 säännösten mukaisesti komissiolle ja jos komissio ei kuudessa kuukaudessa vastusta poikkeusta" lauseella "jos kyseisistä sopimuksista tiedotetaan komission asetuksen (ETY) N:o 4260/88 säännösten tai ETA-sopimuksen pöytäkirjan n:o 21 vastaavien määräysten mukaisesti Euroopan yhteisöjen komissiolle tai EFTAn valvontaviranomaiselle ja jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei kuudessa kuukaudessa vastusta poikkeusta";
- c) korvataan 7 artiklan 1 kohdassa oleva ilmaisu "komissio" ilmaisulla "Euroopan yhteisöjen komissio tai EFTAn valvontaviranomainen";

⁽¹⁾ EYVL N:o L 160, 28.6.1995, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 89, 21.4.1995, s. 7

- d) korvataan 7 artiklan 5 kohdan toinen virke seuraavasti:
”Komission on vastustettava, jos sen toimivaltaan kuuluva valtio sitä pyytää kolmen kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen välittämisestä kyseisille jäsenvaltioille.”;
- e) korvataan 7 artiklan 6 kohdan toinen virke seuraavasti:
”Jos tämä vastustus johtuu komission toimivaltaan kuuluvan valtion pyynnöstä ja tämän pysyessä vaatimuksessaan, vastustusta ei kuitenkaan voida peruuttaa, ennen kuin sen meriliikenteen alan kilpailurajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa on kuultu.”;
- f) lisätään ilmaisu 7 artiklan 9 kohdan loppuun seuraavasti:
”tai ETA-sopimuksen liitteen 21 vastaavaa määräystä”;
- g) korvataan 12 artiklan johdantokappaleessa oleva ilmaisu ”asetuksen (ETY) N:o 479/62 6 artiklan mukaisesti” ilmaisulla ”joko omasta aloitteestaan taikka toisen valvontaviranomaisen tai komission toimivaltaan kuuluvan valtion taikka sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden pyynnöstä, jotka katsovat asian koskevan oikeuttaan”.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 870/95 islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen asianomaisiin toisintoihin, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 13/96,

tehty 1 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen XX (ympäristö) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä XX on viimeksi muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 75/95⁽¹⁾, ja

tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annetun direktiivin 88/609/ETY muuttamisesta 15 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/66/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä XX luvun 19 kohtaan (neuvoston direktiivi 88/609/ETY) luettelma kohta seuraavasti:

”, kuten muutettu

— 394 L 0066: Neuvoston direktiivi 94/66/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1994 (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 83).”

2 artikla

Direktiivin 94/66/EY islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 57, 7.3.1996, s. 41

⁽²⁾ EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 83

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 14/96,

tehty 4 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä II on viimeksi muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 13/95⁽¹⁾, ja

kuluttajille myytäväksi tarkoitettuja elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevien kansallisten lainsäädäntöjen lähentämiseksi annetun direktiivin 79/112/ETY muuttamisesta annetun direktiivin 93/102/EY muuttamisesta 19 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission direktiivi 95/42/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 18 kohtaan (neuvoston direktiivi 79/112/ETY) luetelmakohta seuraavasti:

— 395 L 0042: Komission direktiivi 95/42/EY, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1995 (EYVL N:o L 182, 2.8.1995, s. 20)."

2 artikla

Direktiivin 95/42/EY islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 83, 13.4.1995, s. 45

⁽²⁾ EYVL N:o L 182, 2.8.1995, s. 20

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 15/96,

tehty 4 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liite II muutettiin ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 46/95⁽¹⁾,

kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 14 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission direktiivi 95/35/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta, ja

kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 14 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission direktiivi 95/36/EY⁽³⁾ on otettava osaksi sopimusta, ja

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä II olevan XV luvun 12a kohdan alakohtaan luettelakohdat seuraavasti:

”— 395 L 0035: 14 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission direktiivi 95/35/EY (EYVL N:o L 172, 22.7.1995, s. 6),

395 L 0036: 14 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission direktiivi 95/36/EY (EYVL N:o L 172, 22.7.1995, s. 8).”

2 artikla

Direktiivin 95/35/EY ja komission direktiivin 95/36/EY islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

⁽¹⁾ Sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EYVL N:o L 172, 22.7.1995, s. 6

⁽³⁾ EYVL N:o L 172, 22.7.1995, s. 8

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosossa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 16/96,

tehty 4 päivänä maaliskuuta 1996,

Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteen XV (valtion tuki) muuttamiseksi

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä XV muutettiin ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 21/95⁽¹⁾,

Euroopan unionin neuvosto on hyväksynyt laivanrakennukselle myönnettävää tukea koskevan 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3094/95⁽²⁾, joka sisältää OECD-sopimuksen mukaiset neuvoston velvollisuudet, jotka ovat tavanomaisten kilpailuehtojen mukaiset kaupallisen laivanrakennuksen ja korjausteollisuuden aloilla,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 3094/95 10 artiklassa säädetään, että 29 päivänä joulukuuta 1990 laivanrakennukselle myönnettävästä tuesta annetun neuvoston direktiivin 90/684/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/73/EY⁽⁴⁾, asiaa koskevat artiklat pysyvät voimassa kyseisen sopimuksen voimaantuloon saakka, mutta enintään 1 päivään lokakuuta 1996, jos OECD-sopimus, joka noudattaa tavanomaisia kilpailuehtoja kaupallisen laivanrakennuksen ja korjausteollisuuden aloilla, ei tule voimaan ennen tammikuun 1 päivää 1996,

direktiivin 90/684/ETY, sellaisena kuin se on sisällytetty sopimukseen Euroopan talousalueesta, asiaa koskevien artiklojen olisi pysyttävä voimassa Euroopan talousalueella samojen sääntöjen soveltamiseksi siellä niin kauan kuin kyseinen direktiivi on voimassa Euroopan yhteisössä, ja

tästä syystä muutetaan sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan b alakohta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen XV liitteessä olevan 1 kohdan b alakohtaan (neuvoston direktiivi 90/684/ETY) seuraava:

"t) 13 artiklan sanamuoto on seuraava: Tämän direktiivin määräyksiä sovelletaan kunnes laivanrakennusteollisuudelle myönnettävästä tuesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3094/95 1-9 artikla tulee voimaan Euroopan yhteisössä, mutta enintään 1 päivään lokakuuta 1996."

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos ETA:n sekakomitealle on tehty kaikki sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1996.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 158, 8.7.1995, s. 43

⁽²⁾ EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 380, 31.12.1990, s. 27

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 351, 31.12.1994, s. 10

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 11/96,

tehty 12 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen VI (sosiaaliturva) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liite VI on muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 1/96⁽¹⁾,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 soveltamiseksi tarvittavista mallilomakkeista (E 401–411) 6 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn päätöksen N:o 155 soveltaminen vahvistettiin uusien jäsenvaltioiden Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta Euroopan komission siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan 1 päivänä heinäkuuta 1995 tekemällä päätöksellä N:o 157,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 soveltamiseksi tarvittavista mallilomakkeista (E 401–411) 6 päivänä heinäkuuta 1994 tehty Euroopan komission siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan päätös N:o 155⁽²⁾ on sisällytettävä sopimukseen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä VI olevaan 29 kohtaan (pätös N:o 130) luetelmakohta seuraavasti:

”— 395 D 0353: Päätös N:o 155 (E 401–411), tehty 6 päivänä heinäkuuta 1994 (EYVL N:o L 209, 5.9.1995, s. 1).”

2 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä VI olevaan 42 kohtaan (pätös N:o 147) luetelmakohta seuraavasti:

”, sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— 395 D 0353: Päätös N:o 155 (E 401–411), tehty 6 päivänä heinäkuuta 1994 (EYVL N:o L 209, 5.9.1995, s. 1).”

3 artikla

Päätöksen N:o 155 islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen asianomaisiin kielitoisintoihin, ovat todistusvoimaisia.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 90, 11.4.1996, s. 38

⁽²⁾ EYVL N:o L 209, 5.9.1995, s. 1

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

5 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 9/96,

tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä II on viimeksi muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 15/96⁽¹⁾, ja

hydraulikaivureiden, köysikäyttöisten kaivureiden, puskuotraktoreiden, kuormaajien ja kaivurikuormaajien melupäästöjen rajoittamisesta annetun neuvoston direktiivin 86/662/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 85/27/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä I olevan VII luvun 10 kohtaan (neuvoston direktiivi 86/662/ETY) luetelmakohta seuraavasti:

”— 395 L 0027: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/27/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1995 (EYVL N:o L 168, 18.7.1995, s. 14).”

2 artikla

Direktiivin 95/27/EY islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 17.

⁽²⁾ EYVL N:o L 168, 18.7.1995, s. 14

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 17/96,

tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä II on viimeksi muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 14/96⁽¹⁾, ja

elintarvikkeissa sallittujen makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista 5 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission direktiivi 95/31/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Lisätään sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 16 kohtaan (neuvoston direktiivi 78/663/ETY) luetelmakohta seuraavasti:

— 395 L 0031: Komission direktiivi 95/31/EY, annettu 5 päivänä heinäkuuta 1995 (EYVL N:o L 178, 28.7.1995, s. 1)."

2. Lisätään sopimuksen liitteen II XII luvussa olevan 46 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"46a. 395 L 0031: Elintarvikkeissa sallittujen makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista 5 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission direktiivi 95/31/EY (EYVL N:o L 178, 28.7.1995, s. 1)."

2 artikla

Direktiivin 95/31/EY islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 16.

⁽²⁾ EYVL N:o L 178, 28.7.1995, s. 1

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 18/96,

tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen II (tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen)
muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä II on viimeksi muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 38/94⁽¹⁾, ja

kosmeettisten valmisteiden koostumuksen tarkistamisessa tarvittavista analyysimenetelmistä 7 päivänä heinäkuuta 1995 annettu kuudes komission direktiivi 95/32/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä II olevan XVI luvun 6 kohdan jälkeen (viides komission direktiivi 93/73/ETY) kohta seuraavasti:

"7. 395 L 0032: Kosmeettisten valmisteiden koostumuksen tarkistamisessa tarvittavista analyysimenetelmistä 7 päivänä heinäkuuta 1995 annettu kuudes komission direktiivi 95/32/EY⁽²⁾ (EYVL N:o L 178, 28.7.1995, s. 20)."

2 artikla

Direktiivin 95/32/EY islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 372, 31.12.1994, s. 11

⁽²⁾ EYVL N:o L 178, 28.7.1995, s. 20

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 19/96,

tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen XIII (liikenne) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä XIII on viimeksi muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 74/95⁽¹⁾, ja

yhtenäisestä menettelystä vaarallisten aineiden tiekuljetusten tarkastuksissa 6 päivänä lokakuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/50/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä XIII olevan 17c kohdan jälkeen (neuvoston päätös 93/704/EY) kohta seuraavasti:

”17d. 395 L 0050: Yhtenäisestä menettelystä vaarallisten aineiden tiekuljetusten tarkastuksissa 6 päivänä lokakuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/50/EY⁽²⁾ (EYVL N:o L 249, 17.10.1995, s. 35).”

2 artikla

Direktiivin 95/50/EY islanniksi ja norjaksi^{*} laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta
P. BENAVIDES
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 57, 7.3.1996, s. 36

⁽²⁾ EYVL N:o L 249, 17.10.1995, s. 35

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 20/96,

tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen XIII (liikenne) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä XIII on viimeksi muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 8/96⁽¹⁾, ja

alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/21/EY⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä XIII olevan 56a kohdan jälkeen (komission asetus (ETY) N:o 2158/93) kohta seuraavasti:

"56b. 395 L 0021: Alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/21/EY⁽²⁾ (EYVL N:o L 157, 7.7.1995, s. 1)."

2 artikla

Direktiivin 95/21/EY islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 102, 25.4.1996, s. 51

⁽²⁾ EYVL N:o L 157, 7.7.1995, s. 1

ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 21/96,

tehty 26 päivänä maaliskuuta 1996,

ETA-sopimuksen liitteen XIII (liikenne) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna mainitun sopimuksen tarkistamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo, että

sopimuksen liitettä XIII on viimeksi muutettu ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 8/96⁽¹⁾, ja

telematiikan käyttöönotosta maantieliikenteessä 28 päivänä syyskuuta 1995 annettu neuvoston päätöslauselma 95/C 264/01⁽²⁾ on otettava osaksi sopimusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään sopimuksen liitteessä XIII olevan 85 kohdan jälkeen (neuvoston päätöslauselma 95/C 169/03) kohta seuraavasti:

"86. 395 Y 1011(01): Telematiikan käyttöönotosta maantieliikenteessä 28 päivänä syyskuuta 1995 annettu neuvoston päätöslauselma 95/C 264/01 (EYVL N:o C 264, 11.10.1995, s. 1)."

2 artikla

Päätöslauselman 95/C 264/01 islanniksi ja norjaksi laaditut tekstit, jotka on liitetty tämän päätöksen vastaavaan toisintoon, ovat todistusvoimaisia.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaan vaadittavat ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 1996.

ETA:n sekakomitean puolesta

P. BENAVIDES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 102, 25.4.1996, s. 51

⁽²⁾ EYVL N:o C 264, 11.10.1995, s. 1

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 106/95/KOL,

tehty 31 päivänä lokakuuta 1995,

lasipakkausten vapauttamisesta kertakäyttöisille juomapakkauksille määrätystä
perusverosta (tuki N:o 95-002 (Norja))

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen⁽¹⁾ ja erityisesti sen 61-63 artiklan,

ottaa huomioon EFTA-valtioiden välillä valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn sopimuksen⁽²⁾ ja erityisesti sen pöytäkirjassa n:o 3 olevan 1 artiklan, ja

on pyytänyt edellä mainittujen artikloiden mukaisesti asianomaisia esittämään sille huomautuksensa,

sekä katsoo, että:

I. TOSISEIKAT

1. Ilmoitus

Kirjeellä, joka oli päivätty 20 päivänä tammikuuta 1995 ja jonka EFTAn valvontaviranomainen sai 24 päivänä tammikuuta 1995 (viite 95-512 A), Norjan hallitus ilmoitti valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa n:o 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti suunnitelmista myöntää lasipakkauksille helpotus kertakäyttöisille juomapakkauksille määrätystä perusverosta⁽³⁾ ("Grunnavgift på engangsemballasje for drikkevarer", parlamentin päätös St. prp. 1 (1994-95)), toisin sanoen pakkauksille, joita ei käytetä useammin kuin kerran samaan tarkoitukseen ilman käsittelyä. Kirjeellään 3 päivältä helmikuuta 1995 (viite 95-573 D) EFTAn valvontaviranomainen pyysi Norjan hallitukselta lisätietoja. Pyydetty tiedot annettiin viranomaiselle faksilla (viite 95-979 A), joka oli päivätty 15 päivänä helmikuuta 1995 ja joka saatiin 16 päivänä helmikuuta 1995.

2. Tukitoimenpiteen sisältö ja tarkoitus

Norjan hallitus on ehdottanut vapauttavansa lasiastiat kertakäyttöisille juoma-astioille määrättävästä epäsuorasta verosta. Verokanta on tällä hetkellä 0,70 Norjan kruunua sisäpakkauyksikköä kohti. Veroa sovelletaan samalla tavoin kaikkiin sekä kotimaassa tuotettuihin että maahantuotuihin lasiastioihin. Tuki on tarkoitettu pääasiassa alakohtaiseksi tueksi eli sen tarkoituksena on varmistaa PLM Moss Glassverk A/S:n jatkuva tuotanto. PLM-yhtymä oli alun perin päättänyt sulkea Norjassa olevan tuotantonsa sen kannattamattomuuden vuoksi.

⁽¹⁾ Jäljempänä 'EFTA-sopimus'.

⁽²⁾ Jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus'.

⁽³⁾ Termiä perusvero ('grunnavgift') sovelletaan esimerkiksi tämän veron erottamiseksi eriytetystä ympäristönsuojeluverosta, joka määrätään kierrätysmaksun mukaisesti kierrätettäville astioille.

PLM Moss Glassverk A/S:n kannattavuuteen on Norjan viranomaisten mukaan vakavasti vaikuttanut ympäristönsuojeluverojen rakenne Norjassa, nimenomaan juomapakkauksille määrättyt verot. Norjan juomapakkauksille määräämät ja energian käyttöön liittyvät verot ovat ilmoituksen mukaan erittäin korkeita verrattuna muihin ETA-maihin. Norjan hallitus on nähnyt tarpeelliseksi korvata näitä vaikutuksia ottamalla käyttöön suunnitellun tukitoimenpiteen.

PLM Moss Glassverk A/S on kierrätystä varten kerätyn ja käsitellyn lasijätteen tärkein käyttäjä, ja Norjan hallitus pitää sitä tämän vuoksi Norjan lasinkierrätysjärjestelmän olennaisena osana. Norjan viranomaiset ovat sitä mieltä, että lasinkierrätysjärjestelmä joutuu vakavan uhan alaiseksi, jos PLM-yhtymä toteuttaa Norjassa toimivan tytäryrityksensä sulkemisen.

Norjan viranomaiset ovat sitä mieltä, että tuki on oikeutettua ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen nojalla, kun otetaan huomioon lasintuotannon säilyttämisen tärkeys Norjassa, asiaan liittyvät ympäristönsuojeluseikat ja ne vaikutukset, jotka yhtiön mahdollisella sulkemisella olisi tämän alueen työllisyyteen teollisen laskukauden aikana.

3. PLM Moss Glassverk A/S ja juomapakkausten markkinat

PLM Moss Glassverk A/S

PLM Moss Glassverk A/S on Norjan ainoa lasipakkausten tuottaja. Yhtiön tuotantotilat sijaitsevat Mossissa, joka on Østfoldin maakunnan alueellinen hallintokeskus, jossa se on yksi suurimmista työnantajista. Yhtiö on PLM-yhtymän tytäryhtiö, jonka päätoimipaikka sijaitsee Ruotsissa⁽¹⁾. PLM-yhtymä hankki Moss Glassverk⁽²⁾ A/S:n yhtiön maksuvaikeuksien jälkeen vuonna 1989. PLM Moss Glassverk A/S on kokenut alijäämiä vuodesta 1992 lähtien. Vuonna 1993 sen alijäämä oli 10,3 miljoonaa Norjan kruunua.

PLM Moss Glassverk A/S työllistää noin 285 henkilöä. Tuotantolaitokset käsittävät kaksi sulatusuunia ja neljä tuotantokoneistoa, jotka voivat samanaikaisesti tehdä tuotteita viidellä tuotantolinjalla. Sulatusuunnien kestoikä on kahdeksan vuotta, jonka jälkeen ne on rakennettava uudelleen. Yhden sulatusuunin käyttöikä päättyy vuoden 1995 kuluessa ja toisen käyttöikä päättyy vuonna 1996. PLM-yhtymän oli tämän vuoksi päätettävä joko korjata yksi uuni tilapäisesti kustannusten ollessa 20 miljoonaa Norjan kruunua tai investoitava uuteen sulatusuuniin, jonka kustannukset olisivat 33 miljoonaa Norjan kruunua. Molemmat vaihtoehdot edellyttäisivät lisäinvestointeja toiseen uuniin.

Ensimmäinen vaihtoehtoinen päätös perustui siihen olettamukseen, että tuotanto Norjassa loppuu asteittain vuosien 1995–98 kuluessa investointien ja tuotannon lisääntyessä PLM-yhtymän tehtaalla Limmaredissa Ruotsissa. Toinen vaihtoehto antaa mahdollisuuden jatkaa tuotantoa Norjassa vuoden 2000 jälkeen. PLM:n asettama ehto toisen vaihtoehdon valinnalle on, että tuotantoa Norjassa voidaan pitää kannattavana.

PLM-yhtymä päätti 5 päivänä joulukuuta 1994 alun perin asteittain lopettaa tuotannon PLM Moss Glassverk A/S:ssä. PLM-yhtymän ja Norjan hallituksen välillä käytyjen neuvottelujen jälkeen PLM-yhtymä suostui kuitenkin edellä mainittuun toiseen vaihtoehtoon.

PLM Moss Glassverk A/S:n tuotantotilastot kaudelta 1990–94 osoittavat huomattavia vaihteluita sekä yhtiön tuotannon arvossa että sen fyysisessä määrässä. Kertakäyttöisten virvoitusjuoma-astioiden eli sen yhtiön tuoteryhmän yksikköarvo, johon perusverosta vapauttamisen oletetaan eniten vaikuttavan, on laskenut koko tarkkailukauden ajan.

⁽¹⁾ PLM on yksi Euroopan johtavista pakkausten tuottajista. PLM valmistaa ja markkinoi suurta määrää kuluttajapakkauskas metallista, lasista ja muovista.

⁽²⁾ Perustettu vuonna 1898.

Tuki PLM Moss Glassverk A/S:lle

Norjan viranomaiset ovat arvioineet, että PLM Moss Glassverk A/S:lle lasipakkausten verovapautuksesta koituva taloudellinen etu on 13 miljoonaa Norjan kruunua vuodessa kertomalla PLM Moss Glassverk A/S:n tuottamien lasista valmistettujen kertakäyttöisten juoma-astioiden määrä verolla yksikköä kohti eli 0,70 Norjan kruunulla.

Vuonna 1994 PLM Moss Glassverk A/S sai suoraa avustusta 11 miljoonaa Norjan kruunua, jonka Norjan hallitus⁽¹⁾ myönsi vuonna 1993 tilapäisen tukijärjestelmän nojalla taatakseen lasin keräyksen ja kierrätyksen Norjassa. Norsk Glassgjenvinning A/S, yhtiö, joka on erikoistunut lasin keräämiseen ja käsittelemiseen sen käyttämiseksi uudelleen raaka-aineena, sai saman järjestelmän nojalla 1 miljoonaa Norjan kruunua vuonna 1994. Tilapäinen tukijärjestelmä päättyi 31 päivänä joulukuuta 1994.

Juomapakkausmarkkinat Norjassa

Juomapakkausmarkkinoita ei voi erottaa juomien markkinoista. Kysyntäpuolella kuluttaja tekee tavallisesti samanaikaisen valinnan eri juomien ja eri pakkausmuotojen välillä. Tarjontapuolella riippuen pakkausmateriaalista pakkauksen tuottaminen tapahtuu usein samanaikaisesti juoman tuottamisen ja ”pullottamisen” kanssa. Lasipakkaukset on kuitenkin tuotettava erillistä menetelmää käyttäen.

Seuraavat tiedot, jotka on saatu laajemmasta aineistosta, osoittavat Norjan juoma- ja juomapakkausmarkkinoiden joitakin tärkeitä ominaisuuksia.

Olutta myydään tavallisesti uudelleentäytettävissä lasipulloissa (markkinaosuus 72 prosenttia vuonna 1993) tai tynnyrioluena (markkinaosuus 27 prosenttia vuonna 1993). Mitä tulee kertakäyttöpakkausoihin, metallitölkit kattavat vain yhden prosentin olutmarkkinoista. Muoviastioita käytetään ilmeisesti ainoastaan hyvin rajoitetussa määrin olutta varten.

Mitä tulee hiilihappoihin virvoitusjuomiin, uudelleentäytettävät muovipakkaukset ovat vallanneet nämä markkinat lasipulloilta. Uudelleentäytettävien lasipullojen markkinaosuus on pudonnut 88 prosentista vuonna 1990 26 prosenttiin vuonna 1993, kun sitä vastoin muoviastioiden osuus on lisääntynyt yhdestä prosentista vuonna 1990 73 prosenttiin vuonna 1993⁽²⁾. Samoin kuin oluen osalta metallitölkkien markkinaosuus on vakaa yksi prosentti. Lasipakkausten markkinaosuudet mehujen ja muiden kuin hiilihappoisten virvoitusjuomien osalta näyttävät melko vakailta, vaikkakin käytettävissä olevat tiedot osoittavat hienoista lasipakkausten vähenemistä myös markkinoiden tällä osuudella.

Kokonaiskulutus Norjassa vuonna 1994 oli 219 miljoonaa litraa olutta, 526 miljoonaa litraa hiilihappoisia virvoitusjuomia ja 200 miljoonaa litraa hiilihapottomia virvoitusjuomia.

Lähes kaikki uudelleentäytettävissä lasipulloissa myytävä olut on kotimaista tuotantoa, kun sitä vastoin maahantuotua olutta myydään etupäässä tölkeissä ja kertakäyttöisissä lasipulloissa ja vähäisemmässä määrin uudelleentäytettävissä lasipulloissa. Puolet konjakkista, viinistä ja vahvasta oluesta myydään uudelleentäytettävissä pulloissa, puolet kertakäyttöpulloissa. Lähes kaikki näistä juomista, jotka myydään uudelleentäytettävissä lasipulloissa, on valmistettu kotimaassa, kun sen sijaan kertakäyttöisissä lasipulloissa myydyt juomat ovat kaikki tuontitavaraa. Uudelleentäytettävissä pakkauksissa (lasi ja kestonmuoviaiine PET) myydyt hiilihapotetut virvoitusjuomat on etupäässä valmistettu kotimaassa, kun sitä vastoin nämä kertakäyttöisissä pakkauksissa (etupäässä tölkeissä) myytävät juomat ovat yksinomaan tuontitavaraa.

Alla oleva taulukko 1 on saatu tilastoista⁽³⁾, jotka Norjan pakkaustuottajien liitto⁽⁴⁾ on julkaissut. HS-luokittelujärjestelmä ei salli metallisten tai muovisten juomien sisäpakkauksen viennin ja tuonnin yksityiskohtaista tunnistamista. Nämä astiat on sen vuoksi jätetty

(1) Budsjettnstilling S II (1993—94), 1442 luku, 70 kohta.

(2) Teollisuus- ja energiaministeriön mukaan uudelleentäytettävien muovipakkausten markkinaosuus lisääntyi edelleen noin 93 prosenttiin vuonna 1994 lasipakkausten kustannuksella.

(3) Lähde: NOS Utenrikshandel.

(4) Den Norske Emballasjeforening — Emballasjeindustriens Landsforening (EIL).

taulukon 1 ulkopuolelle. Taulukosta ilmenee lasipullojen viennin yleinen lisääntyminen alkoholia sisältävien ja alkoholia sisältämättömien tuotteiden kohdalla, joita on voinut tuottaa ainoastaan PLM Moss Glassverk A/S. Tämä havainto on johdonmukainen PLM-yhtymän päätöksen kanssa sulkea yksi tuotantolaitoksistaan Ruotsissa (Hammar) ja siirtää osa tuotannosta Norjaan sen hankittua Moss Glassverk A/S:n. Lasipullojen tuonti Norjaan lisääntyi samana ajanjaksona, vaikkakin määrät ovat pienemmät.

Taulukko 1

Juoma-astioiden tuonti ja vienti

HS N:o	Kuvaus	1990		1991		1993	
		Tuonti milj. Norjan kruuna	Vienti milj. Norjan kruuna	Tuonti milj. Norjan kruuna	Vienti milj. Norjan kruuna	Tuonti milj. Norjan kruuna	Vienti milj. Norjan kruuna
	<i>Lasipakkaukset</i>						
7001.9001	Olutpullot ja mineraalivesipullot	2,0	23,6	8,1	22,4	7,1	31,5
7001.9002	Viini-, viina- ja mehu-pullot	4,5	0,2	2,9	13,0	2,6	23,7
7001.9005	Muut pullot	12,1	9,1	14,4	25,6	17,1	6,7

4. Juoma-astioiden verot

Kertakäyttöisten juoma-astioiden perusvero ("grunnavgift") otettiin käyttöön 1 päivänä tammikuuta 1994⁽¹⁾. Verokanta, jota sovelletaan tammikuun 1 päivästä 1995, on 0,70 Norjan kruunua yksikköä kohti. Vero peritään kaikista kertakäyttöisistä astioista riippumatta niiden takaisinsaanti- tai kierrätysmäärästä. Kertakäyttöisiksi pakkauksiksi määritellään⁽²⁾ kaikki pakkaukset, joita ei voida käyttää uudelleen samaan tarkoitukseen. Perusvero peritään kaikkien juomien kertakäyttöisistä pakkauksista⁽³⁾ lukuun ottamatta a) maitoa ja maitotuotteita, b) juomia, jotka perustuvat kaakaoon, suklaaseen ja näiden tuotteiden tiivisteisiin, ja c) jauhemaisessa muodossa olevia tuotteita. Poikkeus, joka koski teehen ja kahviin perustuvia juomia, kumottiin 1 päivänä tammikuuta 1995.

Vero peritään samalla tavalla kaikista pakkauksista joko niitä maahantuotaessa tai täytettäessä astia juomalla / tuotetta valmistettaessa. Perusveroa ei maksa suoraan PLM Moss Glassverk A/S. Veroa ei peritä juomapakkauksista, jotka viedään Norjasta muualle.

Valvontaviranomainen tutkii tällä hetkellä perusveroa siltä osin, onko se sopusoinnussa ETA-sopimuksen 14 artiklan kanssa.

Eriytetty ympäristönsuojeluvero⁽⁴⁾, joka määrätään periaatteessa kaikille juoma-astioille, otettiin käyttöön samanaikaisesti perusveron kanssa 1 päivänä tammikuuta 1994. Veron määrä on erilainen riippuen kunkin astialajin kierrätysmaksusta juoma-astioiden palautusjärjestelmiä koskevien sääntöjen mukaisesti. Veron täysi määrä astioille, joita ei kierrätetä, on 3,00 Norjan kruunua yksikköä kohti, kun sitä vastoin alennettu vero kierrätettyjä lasiastioita varten on 1,05 Norjan kruunua. Keräys- ja kierrätysjärjestelmiä ei ole olemassa muille juomapakkauksille kuin lasille. Tällaisia järjestelmiä ollaan kuitenkin tällä hetkellä perustamassa⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ St. prp. N:o 1 (1994—95) Skatter og avgifter til statskassen, Grunnavgift på engangsemballasje for drikkevarer.

⁽²⁾ "Forskrifter om grunnavgift på engangsemballasje for drikkevarer fastsatt av Finansdepartementet 30. desember 1993", 2 kohdan b alakohta.

⁽³⁾ Tilavuus alle 4 litraa.

⁽⁴⁾ Ympäristönsuojeluveroa ja juoma-astioiden palautusjärjestelmiä koskevia määräyksiä kuvataan tarkemmin tutkintamenettelyn aloittamisesta 13 päivänä huhtikuuta 1995 tehdystä valvontaviranomaisen päätöksessä (EYVL N:o C 212, 17. 8. 1995, s. 6).

⁽⁵⁾ Norjan teollisuus teki 14 päivänä syyskuuta 1995 sopimukset ympäristöministeriön kanssa muiden pakkausmateriaalien kierrätyksestä.

5. Norjan järjestelmä lasijätteen keräämiseksi ja kierrättämiseksi

Lakipakkausten keräys ja kierrätys perustuu sääntöihin, jotka on annettu juoma-astioiden palautusjärjestelmiä koskevista määräyksistä 10 päivänä joulukuuta 1993.

Lasijätteen keräys alkoi Norjassa vuonna 1988. Vuonna 1992 PLM Moss Glassverk A/S:n aloitteesta perustettiin Norsk Glassgjenvinning A/S (NGG), yhtiö, joka on erikoistunut lasin keräämiseen ja käsittelyyn sen käyttämiseksi uudelleen raaka-aineena. NGG alkoi toimia vuonna 1993, ja sen on hyväksynyt palautusjärjestelmäksi valtion saastevalvontaviranomainen edellä mainittujen säännösten nojalla. NGG:n palautusjärjestelmän oletettu palautusmäärä on 65 prosenttia vuonna 1995. Tämän palautusjärjestelmän kustannukset katetaan NGG:lle maksettavalla kierrätysmaksulla lasipakkausyksikköä kohti, jonka maksavat NGG:n jäsenet, ja yhtiön tuotolla käsitellyn lasijätteen myynnistä. NGG:n jäsenet joutuvat tämän vuoksi kyseisten lasipakkausten ympäristönsuojelullisista ominaisuuksista riippuen maksamaan perusveron (= 0,70 Norjan kruunua yksikköä kohti), ympäristönsuojeluveron alennetun määrän (35 prosenttia ympäristönsuojeluverosta = 1,05 Norjan kruunua yksikköä kohti) NGG:lle maksettavan kierrätysmaksun lisäksi.

NGG ostaa lasijätettä kunnilta, jotka keräävät sitä erikseen. NGG käsittelee lasijätteen, ennen kuin se myydään raaka-aineeksi PLM Moss Glassverk A/S:lle tai muille ostajille. NGG ottaa vastaan kaikkea lasijätettä mukaan lukien PLM Moss Glassverk A/S:n tuottamaa lasia ja maahantuotua lasia. Tämä tarkoittaa sitä, että lasia kerätään enemmän (38 000 tonnia vuonna 1995) kuin sitä voidaan kierrättää PLM Moss Glassverk A/S:n kautta (25 000 tonnia vuonna 1995). Tämän vuoksi on tutkittu uusia tapoja lasijätteen kierrättämiseksi. Vuonna 1995 tämä johti NGG:n kokoaman lasijätteen käyttämiseen erityislaatuisen mineraalivillan ("glavan") tuottamiseen. NGG:n "glavan" tuotantomäärän oletetaan nousevan noin 6 000 tonniin vuonna 1995. Norjan tutkimusinstituutti SINTEF käynnistää parhaillaan hanketta, jossa tutkitaan lasijätteen käyttöä erityislaatuisen betonin (lasibetonin) tuottamisen raaka-aineena. Tämä hanke on kuitenkin vasta aivan alkuvaiheessa. Mitään sovellusta ei ole toistaiseksi löydetty jäljelle jäävälle 7 000 tonnille, mutta vientimahdollisuuksia tutkitaan.

II. VALVONTA- JA TUOMIOISTUINSOPIMUKSEN PÖYTÄKIRJASSA N:O 3 OLEVAN 1 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAINEN MENETTELYTAPA

1. Tutkintamenettely

EFTAn valvontaviranomainen päätti 13 päivänä huhtikuuta 1995 (päätös N:o 40/95/COL) ryhtyä ehdotetun tuen muodolliseen tutkintamenettelyyn. Norjan hallitukselle ilmoitettiin päätöksestä kirjeellä 18 päivältä huhtikuuta 1995 (meidän viitteemme 95-2478-D), joka sisälsi jäljennöksen valvontaviranomaisen päätöksestä 13 päivältä huhtikuuta 1995, jolla Norjan hallitusta pyydettiin esittämään huomautuksensa yhden kuukauden kuluessa siitä, kun se saa valvontaviranomaisen päätöksen, ja toimittamaan valvontaviranomaiselle kaikki tapauksen tutkimiseksi tarvittavat tiedot. Norjan hallitusta muistutettiin velvollisuudesta, jonka mukaan se ei saa panna ehdotettuja toimenpiteitä täytäntöön, ennen kuin tutkintamenettely on johtanut lopulliseen päätökseen. Norjan hallitus toimitti kirjeellä 30 päivältä toukokuuta 1995, joka saatiin samana päivänä (viite 95-3289 A), huomautuksensa valvontaviranomaisen päätöksestä. Ehdotetusta tuesta keskusteltiin kokouksessa Norjan viranomaisten kanssa 12 päivänä kesäkuuta 1995.

EY:n komissiolle ilmoitettiin asiasta ETA-sopimuksen pöytäkirjan n:o 27 mukaisesti päätöksen jäljennöksellä. Päätöksen olennainen osa julkaistiin ilmoituksen muodossa *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-jaksossa (EYVL N:o C 212, 17.8.1995, s. 6—13) ja sen ETA-liitteessä ilmoittaen täten asiasta muille EFTA-valtioille, jotka ovat ETA-sopimuksen osapuolia, EU:n jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, ja pyytäen niitä toimittamaan huomautuksensa yhden kuukauden kuluessa julkaisupäivästä.

Valvontaviranomainen sai huomautuksia seuraavilta asianomaisilta: Beverage Can Makers Europe (viite 95-5245 A), Elopak A/S (viite 95-5376 A), Tetrapak A/S (viite 95-5374 A), Prosess- og foredlingsindustriens Landsforening (viite 95-5416 A) ja Norges Dagligvarehandels Forbund (viite 95-5618 A). Valvontaviranomainen toimitti kirjeillä 21 päivältä syyskuulta (viite 95-5504 D) ja 4 päivältä lokakuuta 1995 (viite 95-5800 D) edellä mainittujen asianomaisten huomautusten jäljennökset Norjan hallitukselle ja pyysi sitä toimittamaan huomautuksensa. Norjan hallituksen huomautukset saatiin faksilla 20 päivänä lokakuuta 1995 (viite 95-6092 A).

2. Norjan hallituksen huomautukset

Norjan viranomaiset korostavat kahta seikkaa, jotka koskevat poikkeamista valtion tukea koskevasta 61 artiklan 1 kohdan mukaisesta yleiskiellosta, viitaten 61 artiklan 3 kohdan c alakohtaan ja siitä johdettuihin sääntöihin valtion tuesta ympäristönsuojeluun. Ensimmäinen on PLM Moss Glassverk A/S:n suuri osuus Norjan lasijätteen kierrätysjärjestelmässä ja toinen on veron kielteinen taloudellinen vaikutus yhtiöön. Ne katsovat juomapakkauksille määrätyn uuden ympäristönsuojeluveron yhdessä muiden ympäristönsuojeluverojen ja vaikeiden ja nopeasti muuttuvien markkinaolosuhteiden kanssa vaikuttaneen vakavasti yhtiöön.

Norjan viranomaiset myöntävät, että lasipakkauksille perusverosta ehdotettu vapautus muodostaa valtion tuen ETA-sopimuksen 61 artiklan merkityksessä ja että ne ovat tämän vuoksi ilmoittaneet suunnitellusta tuesta valvontaviranomaiselle. Ne ovat myös yhtä mieltä siitä, että ETA-sopimuksen 61 artiklaa ei voida käyttää kumoamaan sopimukseen sisältyvää tavaroiden vapaata liikkuvuutta. Ne ovat kuitenkin sitä mieltä, että kierrätyskelpoiselle lasille perusverosta myönnetyllä vapautuksella ei ole tällaista vaikutusta. Viranomaisten mielestä verohelpotus ei aiheuta syrjivää vaikutusta kotimaisten ja tuontituotteiden välillä viitaten siihen seikkaan, että kaikki kertakäyttöiset lasipakkaukset, mukaan lukien tuontitavarat, vapautetaan perusverosta.

Lisäksi Norjan viranomaiset ovat sitä mieltä, että 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla myönnettävä poikkeus antaa tässä tapauksessa mahdollisuuden poiketa yleisestä tukea koskevasta 61 artiklan 1 kohdan mukaisesta kiellosta. Ne viittaavat valtion tuen suuntaviivojen⁽¹⁾ 15.4.3. kohdan 1 alakohtaan, jossa sallitaan valtion tuki jätteiden käsittelyn yhteydessä ja tilapäinen vapautus uusista ympäristönsuojeluveroista.

Viitaten käsitellyn lasijätteen markkinatilanteeseen Norjassa ja lasijätteen kierrätysjärjestelmään⁽²⁾ Norjan viranomaiset ovat sitä mieltä, että lasin kierrätysjärjestelmä perustuu hyvin suurelta osalta PLM Moss Glassverk A/S:n kykyyn kierrättää lasia, koska sille ei tällä hetkellä ole käyttökelpoista vaihtoehtoa. Jos Norjan ainoa lasitehdas suljettaisiin, tämä uhkaisi koko järjestelmää.

Viitaten valtion tuen suuntaviivojen 15.4.3. kohdan 3 alakohtaan, jonka mukaan sallitaan tilapäinen helpotus uusista ympäristönsuojeluveroista, kun tämä on tarpeellista näistä veroista aiheutuvan kilpailukyyn menetyksen korvaamiseksi, ja valvontaviranomaisen esille ottamaan kysymykseen siitä, onko asiassa itse asiassa tapahtunut kilpailukyyn menetys, Norjan viranomaiset ovat sitä mieltä, että PLM Moss Glassverk A/S:lle aiheutunut kilpailuhaitta on nähtävä laajemmassa yhteydessä. Alkuperäisen ilmoituksensa ja myöhemmin toimittamiensa tilastotietojen mukaisesti ne ovat sitä mieltä, että on riittävästi näytetty toteen, että PLM Moss Glassverk A/S on kärsinyt jyrkän laskun tuotteidensa kysynnässä muun muassa uusien tuotteiden (muovipullojen) tultua markkinoille. Tätä tilannetta vahvisti erilaisten ympäristönsuojeluverojen käyttöönotto, jotka kaikki ovat vaikuttaneet PLM Moss Glassverk A/S:ään lyhyen ajan kuluessa.

Se seikka, että perusveroa ei peritä vientituotteilta, ei Norjan viranomaisten mukaan tarkoita sitä, että PLM Moss Glassverk A/S:n kansainväliseen kilpailukykyyn ei vaikuteta. Perusveroa pidetään esteenä, kun kyseessä on vankan kotimaisen tuotantoperustan ylläpitäminen ja luominen, jota pidetään edellytyksenä kyvyille kilpailla ulkomailla. Toisaalta, koska lasi on hyvin suurelta osin kotimainen tuote sen vuoksi, että se on halpa mutta tilaa vievä, joten kaukokuljetus ei ole kovin edullista, tässä yhteydessä ei pidetä aiheellisenä analysoida kilpailukykyä vientimahdollisuuksien puitteissa. Norjan viranomaisten mukaan on kuitenkin ilmeistä, että laajempaan yhteyteen asetettuna yhtiö on kärsinyt kilpailukyyn menetyksen, jota on vahvistanut uuden perusveron vaikutus.

Lopuksi Norjan viranomaiset korostavat alkuperäisen ilmoituksensa mukaisesti, että vaikea työllisyystilanne, joka vallitsee Østfoldin maakunnassa, jossa PLM Moss Glassverk A/S on tärkeä osa Mossin teollisuudesta, päätöksen seuraukset Norjan ainoalle lasintuottajalle ja se epävarmuus, jonka tämä aiheuttaa Norjan lasinkeräysjärjestelmälle, olisi otettava huomioon tätä asiaa päätettäessä.

⁽¹⁾ Menettelytapaa ja asiasisältöä koskevat säännöt valtion tuen alalla, jotka valvontaviranomainen on hyväksynyt 19 päivänä tammikuuta 1994.

⁽²⁾ Katso tämän päätöksen I osan 5 osasto.

3. Asianomaisten huomautukset

Beverage Can Makers Europe⁽¹⁾ (BCME) ilmoittaa, että Norja harjoittaa jo syrjintää uudelleenkäytön ja kierrätyksen välillä, koska perusvero rankaisee niitä, jotka markkinoivat juomia kertakäyttöastioissa, riippumatta siitä, kierrätetäänkö astiat vai ei, ja että tätä rangaistusta pahentaa eriytetyn ympäristölisäveron määrääminen kierrätettävälle astioille sen asteen mukaan, missä määrin niitä kierrätetään. Ehdotettu tuki lisäisi tämän vuoksi juomatölkkiä syrjintää ja tekisi lasin kierrätysjärjestelmistä kannattavammat helpottamalla muiden pakkausmateriaalien kierrätystä vastaavalla vapautuksella. BCME:n mielestä tukiedotus en epälooginen, koska se uhkaa vääristää kilpailua ja siten muodostaa kaupan esteen.

Elopak A/S ja Tetra Pak A/S⁽²⁾ ovat sitä mieltä, että ehdotettua verovapautusta kertakäyttöisille lasipakkauksille ei tulisi sallia, koska se syrjisi muunlaisia juomapakkauksia ja olisi siten ETA-sopimuksen kirjaimen ja hengen vastainen. Perusveron sellaisenaan katsotaan olevan ristiriidassa ETA-sopimuksen kanssa, eikä sen katsota olevan puolustettavissa ympäristönsuojelullisilla perusteilla. Ne väittävät, että perusvero rankaisee erityisesti pahvisia juomatölkkejä, koska yli 2/3 pakkauksista, joille vero nykyään määrätään, kuuluu tähän luokkaan. Yhtiöt toteavat, että useat elinkaarianalyysit osoittavat, että pahviset juomatölkit ovat ympäristönsuojelullisesti suotavampia kuin muut juomien pakkausmuodot — mukaan lukien uudelleenkäytettävät pakkaukset juomille kuten maidot ja mehut. Norjan pahvien juomatölkkiä täyttäjät ja tuottajat ovat nyt perustaneet teollisuuden rahoittaman keräys- ja talteenottojärjestelmän Norsk Returkartong A/S:n, joka ratkaisee pahvisiin juomatölkkeihin liittyvät jäteongelmat.

Lasipulloille myönnettävällä verohelpotuksella olisi huomattava kielteinen vaikutus pahvien juomatölkkiä myyntiin ja käyttöön, koska lasipullot ovat todennäköisin vaihtoehto pahvisille juomatölkkeille mehupakkauksissa. Yksikköä kohti olevan 0,70 Norjan kruunun syrjintä lasipullojen eduksi voisi helposti johtaa mehupakkausten kysynnän muuttumiseen. Koska kertakäyttöiset lasipullot ovat huomattavasti (10—30 kertaa) raskaampia kuin pahvitölkit, jäteongelmat lisääntyisivät suunnattomasti tällaisen muutoksen myötä siinäkin tapauksessa, että palautusmäärä olisi suuri. Seuraukset olisivat täten täysin päinvastaiset kuin Norjan hallituksen perusveron tarkoitus on.

Elopak A/S:n ja Tetra Pak A/S:n mielestä Norjan viranomaisten esittämät tilastotiedot ovat vanhentuneet. Jos vuoden 1994 luvut olisi esitetty, ne olisivat yhtiöiden mielestä osoittaneet uusien juomien kuten Snapplen ja Fruitopian, joita molempia myydään kertakäyttöisissä lasipulloissa, suosioon perustuvaa kertakäyttöpakkausten käytön lisääntymistä.

Prosess- og foredlingsindustriens Landsforening (PIL)⁽³⁾ on pääasiassa sitä mieltä, että veropolitiikalla, joka syrjii erilaisia juomapakkauksimateriaaleja, ei ole mitään ympäristönsuojelullista oikeutusta. PIL on äskettäin⁽⁴⁾ yhteistyössä muiden teollisuusjärjestöjen kanssa tehnyt sopimuksia⁽⁵⁾ ympäristö- ja teollisuusministeriön kanssa jätteen kierrätyksen lisäämiseksi. Sopimukset koskevat palautusjärjestelyjä, jotka rahoitetaan teollisuuden itsensä maksamilla yksityisillä maksuilla. PIL:n mielestä nykyinen juomapakkausten verojärjestelmä muodostaa esteen kaikkien juomapakkauksimateriaalien kierrätysjärjestelmän luomiselle muuta pakkausjätettä koskevien järjestelmien mukaisesti, eikä se ole sopusoinnussa edellä mainittujen sopimusten kanssa.

Norges Dagligvarehandels Forbund (DF)⁽⁶⁾ viittaa niihin ongelmiin, joita kotitalouskäyttöön tarkoitettujen hyödykkeiden tuottajat ovat kokeneet lasi-, metalli- ja PET-kestomuoviainejätettä koskevan palautusjärjestelmän perustamisessa Norjan juomapakkauksia koskevan verojärjestelmän vuoksi. Huomautuksessa viitataan niin kutsuttuun ”Resirk-

(1) Beverage Can Makers Europe, perustettu vuonna 1990, kuvaa itseään voittoon tavoittelemattomaksi järjestöksi, joka edustaa Euroopan juomatölkkituotantoa.

(2) Elopak A/S ja Tetra Pak A/S ovat norjalaisia etupäässä pahvitölkkeihin perustuvien juomapakkausten tuottajia.

(3) Prosess- og foredlingsindustriens Landsforeningin jäsenistöön kuuluvat useimmat Norjan juomapakkauksien tuottajat mukaan lukien PLM Moss Glassverk A/S.

(4) Sopimus tehtiin 14 päivänä syyskuuta 1995.

(5) Sopimuksissa määrätään muovin, metallin, pahvitölkkiä ja ruskean paperin keräys-/kierrätystasotavoitteista.

(6) Norjan kotitalouskäyttöön tarkoitettujen yleishyödykkeiden (päivittäistavaroiden) tuottajien liitto.

ryhmään" (1), jossa DF on osallisena. Ryhmä on tehnyt hakemuksen Norjan saastevalvontaviranomaiselle (SFT) (2) perustaakseen kertakäyttöpakkausten palautusjärjestelmän. SFT saattaa hyväksyä tämän pakkausten palaustusjärjestelmän. Kertakäyttöpakkauksissa oleviin juomiin sovelletaan kuitenkin yksikköveroa, määrältään 1,30 Norjan kruunua, lisättyinä alv:llä (3)). DF:n mielestä juomapakkausten verojärjestelmä huonontaa "Resirk"-järjestelmän taloudellista elinkelpoisuutta ja osoittaa siten, että Norjan juomapakkausten verojärjestelmä aiheuttaa syrjintää kilpailussa maahantuotujen tavaroiden kanssa.

Norjan hallitus ei esittänyt mitään erityisiä huomautuksia edellä olevien huomautusten johdosta.

III. ARVIOINTI

Ehdotettu toimenpide muodostaa valtion tuen

Norjan viranomaiset ovat ilmoituksellaan 20 päivänä tammikuuta 1995 täyttäneet velvollisuutensa valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen pöytäkirjassa n:o 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan nojalla ilmoittaa suunnitelmistaan tuen myöntämiseksi tai muuttamiseksi.

Koska tuki on määrä antaa Norjan hallituksen perimästä verosta myönnettävän helpotuksen muodossa, sen myöntää valtio valtion varoista. Vaikka helpotus kertakäyttöisiä juomapakkauksia koskevasta perusverosta koskee samalla tavoin sekä kotimaisia että tuontituotteita eikä suosi ainostaan Norjan lasipakkausten tuottajaa PLM Moss Glassverk A/S:ää verrattuna muihin lasipakkausten tuottajiin ETA:n alueella, voidaan silti tulla siihen tulokseen, että toimenpide muodostaa valtion tuen. Perusverosta lasiastioille myönnettävä helpotus hyödyttää etupäässä PLM Moss Glassverk A/S:ää lasin hallitsevana tuottajana Norjan markkinoilla. Yhtiön tuotanto hyötyy perusveron helpotuksesta tuottaessaan kertakäyttöisiä lasipakkauksia juomia varten. Lasipakkauksille myönnettävästä verohelpotuksesta aiheutuva muu taloudellinen hyöty jakautuu todennäköisesti suurelle joukolle lasipakkausten tuottajia tai muita toimijoita juomamarkkinoilla. Koska PLM Moss Glassverk A/S joutuu kuitenkin tosiasiallisesti ja mahdollisesti kilpailemaan lasia läheisesti vastaavien muiden pakkausmateriaalien kanssa ETA:n alueella, tuki uhkaa vääristää kilpailua ja vaikuttaa kauppaan ETA-sopimuksen soveltamisalueella. Tämän vuoksi on tehtävä se päätelmä, että ehdotettu toimenpide merkitsee tukea ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan tarkoittamassa merkityksessä. Tämän päätelmän vahvistavat asianomaisten ja Norjan viranomaisten valvontaviranomaiselle esittämät huomautukset.

Poikkeukset valtion tukea koskevasta yleisestä kiellosta

Valvontaviranomainen arvioi osana päätöstään aloittaa tutkintamenettely, soveltuiko mikään poikkeuslausekkeista ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla niin, että tuki voitaisiin vapauttaa 61 artiklan 1 kohdan mukaisesta yleiskiellosta. Tultiin siihen tulokseen, että 61 artiklan 2 kohdan a—c alakohdassa ja 61 artiklan 3 kohdan a, b ja d alakohdassa olevat poikkeukset eivät soveltuneet käsillä olevaan tapaukseen.

Norjan viranomaisten ilmoituksessa ja huomautuksissa korostetaan ehdotetun tuen lisäperusteluna vaikeaa teollista ja työllisyysilannetta Østfoldin maakunnassa, missä yhtiö on tärkeä osa Mossin teollisuuspohjasta. Valvontaviranomainen on tullut siihen tulokseen, että 61 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaiset poikkeukset sallia aluetuki eivät sovellu kyseessä olevaan tapaukseen, koska Østfoldin maakunta ei kuulu Norjan alueelliselle tuelle kelvollisten tuettujen alueiden karttaan (4), eivätkä Norjan viranomaiset myöskään ole ehdottaneet mitään muutoksia tuettujen alueiden olemassa olevaan karttaan eikä tukea myönnetä aluetuen yleisjärjestelmän nojalla.

(1) "Resirk-ryhmän" muodostavat vähittäiskauppiaat ja muun muassa panimot ja mineraalivesien tuottajat.

(2) Statens forurensningstilsyn.

(3) Arvonlisäveroa.

(4) Tuettujen alueiden kartasta (Norja) 16 päivänä marraskuuta 1994 tehty päätös N:o 157/94COL (EYVL N:o C 14, 19.1.1995, s. 4).

Norjan valvontaviranomaiselle tutkintamenettelyn aikana toimittamalla ilmoituksella ja huomautuksilla pyritään perustelevaan ehdotettua tukea lähinnä viittaamalla tarpeeseen keventää PLM Moss Glassverk A/S:n osalta kertakäyttöisille juomapakkauksille määrätyn perusveron kielteisiä taloudellisia vaikutuksia, jotta turvattaisiin Norjan lasijätteen kierrätysjärjestelmä. Tämän vuoksi ja tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen mukaisesti 61 artiklan 3 kohdan c alakohtaa, sikäli kuin siinä määrätään mahdollisuudesta sallia ”tukea tietyn taloudellisen toiminnan . . . kehityksen edistämiseksi, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla” erityisesti yhdessä valtion tukea koskevien suuntaviivojen 15 luvussa olevien ympäristönsuojelua koskevien sääntöjen yhteydessä, pidetään ainoana asiaankuuluvana poikkeuslausekkeena, jonka nojalla ehdotettua tukea voidaan tutkia.

Hyötyäkseen jostain poikkeuslausekkeesta toimenpide ei saa olla ristiriidassa muiden ETA-sopimuksen määräysten kuten esimerkiksi tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien määräysten kanssa.

Tuki parantaisi etupäässä PLM Moss Glassverk A/S:n taloudellista suoritumista ja/tai antaisi yhtiölle suuremman osuuden pakkausmarkkinoista. Tuki ei liittyisi alkuinvestointeihin, työpaikkojen luomiseen tai mihinkään muuhun ajallisesti rajoitettuun hankkeeseen, eikä se täten muodostaisi toimintatukea.

Toimintatuki ympäristönsuojelullisin perustein

Valtion tukea koskevien suuntaviivojen 15.4.3. kohdan 1 alakohdan mukaisesti EFTAn valvontaviranomainen ei tavallisesti hyväksy toimintatukea, joka vapauttaa yhtiöt niiden aiheuttamasta saastuttamisesta ja haitasta johtuvista kustannuksista. Valvontaviranomainen voi kuitenkin tehdä tästä periaatteesta poikkeuksen tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa. EY:n komissio on tehnyt näin jätehuollon alalla ja kun kyseessä on ollut vapautus ympäristönsuojeluveroista. Tällaisia tapauksia arvioidaan niiden hyödyn perusteella ja kahdella juuri mainitulla alalla sovellettavien ankarien periaatteiden mukaisesti. Näitä ovat se, että:

- 1) tuki saa ainoastaan korvata ylimääräiset tuotantokustannukset verrattuna perinteisiin kustannuksiin;
- 2) tuen on oltava ajoittaista ja alenevaa, jotta se muodostaa kannustimen saastuttamisen vähentämiseksi tai voimavarojen käyttöön ottamiseksi tehokkaammin ja nopeammin;
- 3) tuki ei saa olla ristiriidassa ETA-sopimuksen muiden määräysten kanssa eikä erityisesti niiden määräysten kanssa, jotka liittyvät tavaroiden ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen.

Mitä tulee ensimmäiseen edellä mainituista kolmesta periaatteesta, valvontaviranomainen toteaa, että ehdotettu helpotus korvaa perusveron aiheuttamat ylimääräiset kustannukset juomien tuottamisesta kertakäyttöisissä lasipakkauksissa. Tämän vuoksi ehdotettu tuki näyttäisi täyttävän ensimmäisen ehdon.

Mitä tulee toiseen ehtoon, Norjan hallitus on sitoutunut ”seuraamaan tarkasti kehitystä kierrätetyn lasin markkinoilla ja tarvittaessa harkitsemaan uudelleen poikkeuksen myöntämistä perusverosta kierrätetyille lasille”. Valvontaviranomaisen mielestä tämä sitoumus ei ole riittävä rajoittaakseen tukeen käytettävissä olevaa aikaa. Tämän vuoksi tuki ei olisi tilapäistä, koska se on määrä myöntää rajoittamattomaksi ajaksi. Lisäksi tuki ei ole aleneva, ja se saattaisi jopa nousta ajan myötä siinä tapauksessa, että perusveron määrää, josta tuki myönnetään, nostetaan. Tämän vuoksi toinen toimintatuen myöntämisehto ei täyty.

Mitä tulee kolmanteen ehtoon, valvontaviranomainen katsoo, että ehdotus vapauttaa lasi perusverosta johtaisi erilaiseen verotaakkaan perusveron osalta uudelleenkäytettäville lasiastioille verrattuna muihin uudelleenkäytettäviin astioihin kuten kestonuoviaine PET:stä tai metallista valmistettuihin astioihin. Ero näyttää perustellulta, koska se tekee elinkelpoiseksi lasin kierrätysjärjestelmän, kun sitä vastoin muun pakkausmateriaalin kierrätystä ei helpoteta vastaavalla vapautuksella perusverosta. Tämän vuoksi on oletettava, että perusveron poistaminen kierrätettäviltä lasiastioilta aiheuttaa erilaisen verotuksen samanlaisille tai kilpaileville kotimaisille tuotteille. Lisäksi joitakin niistä astioista, joihin edelleen sovellettaisiin perusveroa, kuten alumiinitölkkejä, käytetään laajasti

muihin kuin kotitaloustuotteisiin, kun sitä vastoin kotitaloustuotteisiin käytettäisiin yleisesti perusverosta vapautettuja tuotteita joko niiden uudelleenkäytön vuoksi tai koska lasipullot olisivat vapaita perusverosta. Tämän vuoksi ehdotettu vapautus näyttää johtavan verotaakan asettamiseen tietyille tuontituotteille sen verotaakan lisäksi, joka asetetaan vastaaville tai kilpaileville kotimaisille tuotteille.

Edellisessä kappaleessa olevat huomautukset on laajassa määrin vahvistettu asianomaisten valvontaviranomaisille esittämässä huomautuksissa. Asianomaisten huomautuksissa todetaan myös, että perusvero voi estää muiden pakkausmateriaalien kuin lasin kierrätysjärjestelmien luomisen. Norjan viranomaisilta saaduissa huomautuksissa ei kiistetä tätä näkökantaa. Tämän vuoksi valvontaviranomainen ei voi tehdä sitä päätelmää, että ehdotettu lasin vapauttaminen perusverosta johtaisi verojärjestelmään, joka olisi sopuisuudessa ETA-sopimuksen 14 artiklan kanssa. Tämän johdosta yllä mainittu kolmas ehto toimintatuen myöntämiseksi ei täyty.

Vapautus ympäristönsuojeluveroista

Valtion tukea koskevien suuntaviivojen 15.4.3. kohdan 3 alakohdan mukaan voidaan myöntää väliaikainen helpotus uusista ympäristönsuojeluveroista, jos se on tarpeellista kilpailukyvyssä aiheutuvien menetysten korvaamiseksi erityisesti kansainvälisellä tasolla. Olisi otettava huomioon, että tässä tapauksessa tämän vaatimuksen on katsottava muodostavan lisävaatimus edellä käsiteltyihin edellytyksiin toimintatuen myöntämiseksi ympäristönsuojelullisin perustein.

Nykyisen veron, josta ehdotetaan vapautusta, tarkoituksena näyttää olleen vähentää kertakäyttöisten juomapakkausten käyttöä ympäristönsuojelullisista syistä, koska Norjan viranomaiset jätehierarkiakäsitteen mukaisesti pitävät uudelleenkäyttöä tärkeämpänä kuin raaka-aineen kierrätystä ja energian talteenottoa. Tämän välttämätön seuraus on se, että näiden pakkausten tuottajat ja maahantuojat kärsivät verosta. Päätöksessään aloittaa tutkintamenettely valvontaviranomainen totesi, että vaikutti siltä, että PLM Moss Glassverk A/S saattaisi ainakin jossakin määrin pystyä korvaamaan kertakäyttöisten pakkausten markkinoiden menetykset uudelleenkäytettävien pakkausten markkinoiden lisääntyneellä kysynnällä, ja lisäksi, että kertakäyttöisten lasipakkausten veroa sovellettiin kaikkiin tällaisiin pakkauksiin, olipa ne tuottanut PLM Moss Glassverk A/S tai vaikka ne oli tuotu Norjaan. Toisaalta veroa ei peritä Norjasta vietävistä lasipakkauksista. Tämän vuoksi PLM Moss Glassverk A/S:n tuotannon kansainväliseen kilpailukykyyn kertakäyttöisten lasipakkausten vero ei näytä vaikuttavan.

Norjan viranomaiset ovat sitä mieltä, että kysymystä kilpailukyvyyn menettämisestä, erityisesti kansainvälisellä tasolla, on katsottava laajemmasta näkökulmasta, koska yhtiön ovat vaikuttaneet kielteisesti myös muiden ympäristönsuojeluverojen käyttöönotto ja yhtiö on kokenut tuotteidensa kysynnän laskun erityisesti uusien tuotteiden (muovipullojen) käyttöönoton vuoksi. Norjan viranomaiset toteavat edelleen, että se seikka, että veroa ei peritä viennistä, ei tarkoita sitä, että yhtiön kansainväliseen kilpailukykyyn ei vaikuteta, koska on ilmeistä, että yhtiö on kärsinyt menetyksen ja että perusvero estää riittävän kotimaisen tuotantopohjan ylläpitämisen ja luomisen.

Valvontaviranomainen ei periaatteessa ole eri mieltä siitä väitteestä, että tietty kotimainen tuotantopohja saattaa olla kansainvälisen tason kilpailun edellytys. Norjan viranomaiset eivät kuitenkaan ole esittäneet mitään arvioita lisämenetyksistä, joita yhtiö on kärsinyt muiden ympäristönsuojeluverojen kuin perusveron vuoksi. Valvontaviranomainen ei aseta kyseenalaiseksi sitä, että yhtiö on kärsinyt menetyksen perusveron käyttöönotosta. Tämä on ilmeistä, koska se on seurausta perusveron tarkoituksena olevasta kannustinvaikutuksesta eli kertakäyttöisten juomapakkausten kysynnän vähentämisestä raaka-aineesta riippumatta. Yhtiö voi kuitenkin hyötyä perusverosta vapauttamisesta vain vastaamalla kertakäyttöisten juomapakkausten kysynnän lisääntymiseen tai kehittämällä uusia kertakäyttöisiä juomapakkausia, mikä sinänsä olisi vastoin Norjan jätehierarkian mallia. Lisäksi Norjan viranomaiset eivät ole esittäneet mitään todisteita, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että lasipakkauksilla on vähemmän vahingollisia vaikutuksia ympäristöön kuin muilla pakkausmateriaaleilla. Tämän vuoksi valvontaviranomainen tulee siihen tulokseen, että yhtiön kilpailukyvyyn menetyks on etupäässä rakenteellista ja johtuu kilpailevien korviketuotteiden käyttöönotosta. Tämän vuoksi myöskään tämä lisäedellytys ympäristönsuojeluveroista vapauttamiseksi ei täyty.

Päätelmä

Edellä mainituista syistä ja riippumatta siitä, mikä tulee olemaan lopputulos valvontaviranomaisen tutkiessa perusveron yhteensopivuutta ETA-sopimuksen 14 artiklan kanssa, on tehtävä se päätelmä, että ehdotettu tuki ei täytä 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen edellytyksiä, jotka koskevat "tukea tietyn taloudellisen toiminnan . . . kehityksen edistämiseksi, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla". Norja ei tämän vuoksi saa panna suunniteltua toimenpidettä täytäntöön,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1. EFTAn valvontaviranomainen on päättänyt olla sallimatta ilmoitettua tukea PLM Moss Glassverk A/S:lle siinä muodossa, että se vapautetaan kertakäyttöisiä juomapakkauksia koskevasta perusverosta lasipakkausten osalta (tuki N:o 95-002).
2. Norjan hallitus ei saa panna ehdotettua yllä 1 artiklassa tarkoitettua toimenpidettä täytäntöön.
3. EY:n komissiolle ilmoitetaan asiasta ETA-sopimuksen pöytäkirjassa n:o 27 olevan d kohdan mukaisesti toimittamalla sille jäljennös tästä päätöksestä.
4. Muille EFTA-valtioille, jotka ovat ETA-sopimuksen osapuolia, EY:n jäsenvaltioille ja asianomaisille ilmoitetaan tästä päätöksestä julkaisemalla päätös *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-jaksossa ja siihen liittyvässä ETA-liitteessä.
5. Tämä päätös, joka on todistusvoimainen englanninkielisenä, on osoitettu Norjalle.

Tehty Brysselissä 31 päivänä lokakuuta 1995.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

KNUT ALMESTAD

Puheenjohtaja

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 124/95/KOL,

tehty 6 päivänä joulukuuta 1995,

valtion tukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen kuudennesta tarkistuksesta

EFTAn VALVONTAVIRANOMAINEN

on muuttanut seuraavasti valtion tukea koskevia menettelysääntöjä ja aineellisia sääntöjä⁽¹⁾, jotka annettiin 19 päivänä tammikuuta 1994⁽²⁾, sellaisena kuin ne ovat viimeksi muutettuina 9 päivänä kesäkuuta 1995⁽³⁾:

1. Valtion tukea koskevien suuntaviivojen 6 luku korvataan seuraavasti:

”6. PROSESSUAALISIN PERUSTEIN LUVATONTA TUKEA KOSKEVAT ERITYISMÄÄRÄYKSET

1) Jäljempänä esitettyjä erityispiirteitä lukuun ottamatta menettely prosessuaalisin perustein luvatonta tukea koskevissa tapauksissa noudattaa samaa kaavaa kuin ilmoitustapauksissa.

6.1. *Prosessuaalisin perustein luvattoman tuen käsite*

1) Koska termi ”ilmoittamaton tuki” olisi liian suppea koskemaan kaikkea tukea, joka pannaan täytäntöön valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa N:o 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen vastaisesti, EFTAn valvontaviranomainen on päättänyt käyttää käsitettä ”prosessuaalisin perustein luvatonta tuki” (jäljempänä ’luvatonta tuki’).

Termi koskee:

- a) tukea, jota annetaan ilman ilmoitusta;
- b) tukea, jota on myönnetty soveltamalla hyväksytyä tukiohjelmaa virheellisellä tavalla (valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa N:o 3 olevan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tuen ”väärinkäyttö”);
- c) tukea, josta on ilmoitettu myöhässä, toisin sanoen ilmoitettu sen jälkeen, kun se on ”pantu täytäntöön”, ja
- d) tukea, josta on ilmoitettu ennalta mutta joka on ”pantu täytäntöön” ennen kuin EFTAn valvontaviranomainen on antanut päätöksen⁽¹⁾.

6.2. *Tietoja koskevat pyynnöt*

- 1) Kun EFTAn valvontaviranomainen saa tietää mahdollisesti luvattomasta tukitapauksesta, se pyytää asianomaista EFTA-valtiota toimittamaan yksityiskohtaiset tiedot asiasta yleensä 20 työpäivän kuluessa. Tämä vastaa lisätietojen toimittamiselle tavallisesti varattavaa aikaa ilmoitetuissa tukitapauksissa (ks. 3.2 jakson 4 kohdan 2 alakohta). Tarvittaessa lähetetään muistutuskirje.
- 2) On syytä muistaa, että EFTAn valvontaviranomainen voi antaa päätöksen käytettävissään olevien tietojen perusteella (ks. 5.4 jakson 3 kohta) jopa ilman mitään asianomaisen EFTA-valtion antamaa tietoa.

⁽¹⁾ Jäljempänä ’valtion tukea koskevat suuntaviivat’.

⁽²⁾ EYVL N:o L 231, 3.9.1994, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 175, 27.7.1995, s. 59

6.2.1. Välitoimet (väliaikaistoimenpiteet)

- 1) EFTAn valvontaviranomainen voi pyytää välipäätöksellä EFTA-valtiota pysäyttämään tuen maksamisen, kunnes tutkimus valmistuu⁽²⁾. Menettely on seuraava:
- 2) Todettuaan, että tukea on myönnetty luvattomasti, EFTAn valvontaviranomaisen on annettava asianomaiselle EFTA-valtiolle tilaisuus esittää huomautuksensa, ennen kuin se antaa päätöksen, jossa edellytetään EFTA-valtion heti pysäyttävän tuen maksamisen, kunnes tutkimus valmistuu⁽³⁾.
- 3)⁽⁴⁾ EFTAn valvontaviranomainen katsoo kuitenkin, että luvattomasti myönnetyn tuen pysäyttämistä määrääminen voi osoittautua riittämättömäksi tietyissä tapauksissa ja että se ei torju kaikkia menettelysääntöjen vastaisia rikkomuksia, erityisesti silloin, kun kyseinen tuki on jo maksettu kokonaisuudessaan tai osaksi. Tämän vuoksi valvontaviranomainen antaa EFTA-valtioille tiedoksi, että — vaadittuaan ensin asianomaisia EFTA-valtioita esittämään asiasta huomautuksensa ja harkitsemaan vaihtoehtoisesti näiden suuntaviivojen 16 jaksossa määriteltyä pelastustukea — se voi soveltuviin tapauksiin tehdä välipäätöksen, jonka mukaan EFTA-valtion on perittävä takaisin kaikki rahat, jotka on maksettu menettelysääntöjä rikkoen. Tuki olisi perittävä takaisin näiden suuntaviivojen 6.2 jakson 3 kohdan 2 alakohdan ja 6.2 jakson 3 kohdan 3 alakohdan mukaisesti.
- 4) Jos EFTA-valtio ei pysäytä tuen maksamista, EFTAn valvontaviranomaisella on oikeus, samalla kun se tutkii tapauksen aineellista puolta, saattaa asia suoraan EFTA-tuomioistuimen käsiteltäväksi ja pyytää julistusta, jonka mukaan maksaminen on sopimusrikkomus⁽⁵⁾.

6.2.2. Menettelyn toimittaminen

- 1) Luvatonta tukea koskevissa tapauksissa EFTAn valvontaviranomainen pyrkii antamaan päätöksen kahden kuukauden kuluessa täydellisten tietojen vastaanottamisesta.
- 2) Jos EFTAn valvontaviranomainen toteaa luvatonta tukea koskevassa tapauksessa, että tuki soveltuu ETA-sopimuksen toimintaan, sen on annettava aineellisin perustein myönteinen päätös.

6.2.3. Takaisinperintää koskevat määräykset

- 1) Luvatonta tukea koskevissa tapauksissa tehtävissä kielteisissä päätöksissä EFTAn valvontaviranomainen määrää säännönmukaisesti EFTA-valtion perimään tuen takaisin sen saajalta⁽⁶⁾.
- 2) Takaisinperintä on toteutettava kansallisen lain mukaisesti, mukaan lukien valtion saatavista perittävää viivästyskorkoa koskevat säännökset; koron pitäisi yleensä alkaa kertyä mainitun luvattoman tuen myöntämispäivästä. Kansallisen lain asianomaisia säännöksiä on sovellettava siten, että takaisinperintä ei tule käytännössä mahdottomaksi⁽⁷⁾.
- 3)⁽⁸⁾ EFTAn valvontaviranomaisen mielestä kaupalliset korkokannat muodostavat olennaisen lähtökohdan tuensaajalle koituneen luvattoman edun mittaamiselle, kun pyrkimyksenä on palauttaa tukea edeltävä tilanne. Valvontaviranomainen ilmoittaa sen vuoksi EFTA-valtioille, että se soveltaa luvattoman tuen takaisinperinnästä antamissaan päätöksissä kaupallisen korkokannan perustana sitä viitekorkokantaa, jota käytetään aluetukien nettoavustusekvivalentin laskemisessa⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ ”Täytäntöönpanon” tulkinnasta ks. 3.3 jakso.

⁽²⁾ EYTI:n asia C-301/87, 14.2.1990, Ranska v. komissio, Kok. I, s. 307, 19–20 kohta.

⁽³⁾ Ibid., s. 356, 19 kohta.

- (⁴) Tämä kohta vastaa 30 päivänä huhtikuuta 1995 päivättyä komission kirjettä jäsenvaltioille (EYVL N:o C 156, 22.6.1995, s. 5).
- (⁵) *Ibid.*, s. 357, 23 kohta.
- (⁶) Todettu ensimmäisen kerran EYTI:n asiassa 70/72, 12.7.1973, komissio v. Saksa, Kok. s. 813 ja 828–829, 10–13 kohta; ks. myös EYTI:n asia C-142/87, 21.3.1990, Belgia v. komissio, Kok. I, s. 959 ja 1020, 65–66 kohta, ja EYTI:n asia 310/85, 24.2.1987, Deufil v. komissio, Kok. s. 901 ja 927, 24 kohta.
- (⁷) Ks. EYTI:n asia C-142/87, 21.3.1990, Belgia v. Komissio, Kok. I, s. 959 ja 1018–1020, 58–63 kohta; ks. myös EYTI:n asia 5/89, 20.9.1990, komissio v. Saksa, Kok. I, s. 3437 ja 3456, 12 kohta; EYTI:n asia C-74/89, 21.9.1990, komissio v. Belgia, Kok. I, s. 491, ja EYTI:n asia 94/87, 2.2.1989, komissio v. Saksa, Kok. s. 175 ja 192, 12 kohta.
- (⁸) Tämä kohta vastaa 22 päivänä helmikuuta 1995 päivättyä komission kirjettä jäsenvaltioille (SG(95) D/1983).
- (⁹) Ks. suuntaviivojen 27 jakson 3 kohdan f alakohta.”

2. Valtion tukea koskevien suuntaviivojen 18 jakso korvataan seuraavasti:

”18. TYÖLLISTÄMISTUKI⁽¹⁾

18.1. *Johdanto*

- 1) Jatkuva liian korkea työttömyys kuuluu yhä tärkeimpiin taloudellisiin ja sosiaalisiin ongelmiin useimmissa Euroopan valtioissa. EFTA-valtioiden työttömyysasteet olivat 1980-luvulla erittäin alhaisia verrattuna muuhun Eurooppaan (keskimäärin 1–3 prosenttia työvoimasta). Viimeinen lamakausi nosti kuitenkin Norjan ja Islannin työttömyysasteita voimakkaasti tasoille, joita ei ollut esiintynyt vuosikymmeniin, nimittäin Norjassa 6 prosenttiin vuonna 1993 ja Islannissa 4,7 prosenttiin vuonna 1994. Toisaalta Liechtensteinin työttömyysaste on pysynyt pienenä koko ajan.
- 2) EFTA-valtiot elpyvät nyt taloudellisesti yhdessä Euroopan valtaosan kanssa viime vuosien laman jälkeen ja yleinen työllisyystilanne on parantunut hieman, erityisesti Norjassa. Epäsuotuisille työllisyysoloille on viime vuosina kuitenkin ollut ominaista nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden huomattava kasvu sekä vanhempien henkilöiden työllistämisiongelmat. Tämä rakenteellinen työttömyys on jatkuva ongelma, joka osoittaa kovin vähän paranemismerkkejä, vaikka ongelma ei olekaan yhtä vakava kuin useimmissa muissa Euroopan valtioissa.
- 3) Kokemus EFTA-valtioissa ja EU:n jäsenvaltioissa osoittaa yleensä, että jouduttuaan työttömäksi ihmiset voivat varautua etsimään uutta työpaikkaa suhteellisen kauan, koska he eivät ole enää yhtä helposti työllistettäviä. Tämä ilmiö aiheuttaa kohtuuttoman korkean pitkäaikaistyöttömien määrän Euroopassa (yli 40 prosenttia kaikista työttömistä) ja johtaa siihen, että yhteiskunnasta eristäytyminen lisääntyy.
- 4) Taloudellisen toiminnan kääntyessä nousuun voidaan odottaa, että tulevina vuosina vallitsee positiivinen suuntaus työpaikkojen luomisessa. Tämä suuntaus ei ehkä kuitenkaan ole tarpeeksi voimakas laskemaan työttömyysasteita yhteiskunnallisesti hyväksyttävälle tasolle. Jatkuvasti korkeiden työttömyysasteiden tunnus-tetaan Euroopassa nykyisin johtuvan rakenteellisista syistä, ja tämä tilanne vaatii erityisiä toimintaperiaatteita, jotta voidaan parantaa työmarkkinoiden sopeutu-vuutta.
- 5) EU:n jäsenvaltiot ja EFTA-valtiot ovat laatineet suosituskokonaisuuden, joka käsittää seuraavat viisi ensisijaista aluetta⁽²⁾:

- koulutukseen ja jatkokoulutukseen suunnattujen investointien lisääminen
  - sisäisen ja ulkoisen joustavuuden parantaminen, jotta kasvu loisi enemmän työpaikkoja
  - epäsuorien työvoimakustannusten vähentäminen, erityisesti pienentämällä työvoiman suoraa verotusta
  - käytössä olevien toimintatapojen tehokkuuden lisääminen, erityisesti ohjamalla passiivisesta työttömien toimeentulouesta aiheutuvia julkisia kustannuksia muualle
  - työmarkkinoilla huono-osaisten ryhmien kuten pitkäaikaistyöttömien, nuorten ja iäkkäiden työntekijöiden työllistämistä edistävien toimenpiteiden lisääminen.
- 6) Tätä taustaa vasten voidaan odottaa, että verotus- ja taloudelliset toimenpiteet ovat tärkeässä asemassa, kun yrityksiä kannustetaan palkkaamaan sellaisia työntekijöitä, joilla on eniten vaikeuksia työmarkkinoille pääsyssä. Vaikka tehokkuus voi pienentyä, jos uusi työntekijä korvaa toisen tai tuki tulee yllättäen, esimerkiksi tuki, joka myönnetään jokaiselle pitkäaikaistyöttömälle luodulle työpaikalle, ja kohdistetut vapautukset sosiaaliturvamaksuista vähentävät työvoimakustannuksia loppupäässä ja tasoittavat siten eroa, joka liittyy keskimääräistä alaisempaan tuottavuuteen.
- 7) Samantyyppiset toimenpiteet voivat myös kannustaa yrityksiä investoimaan enemmän ammatilliseen koulutukseen. Tällaisissa tapauksissa tuen tai verovapautuksen on otettava huomioon yhteiskunnallinen hyöty, joka liittyy työntekijän vasta hankkimien tietojen hyväksikäyttöön työmarkkinoilla.
- 8) Vaikka tällaisten toimenpiteiden tavoite on työntekijöiden tilanteen parantaminen työmarkkinoilla, on huomattava, että myös yritykset hyötyvät, sillä ne voivat pienentää työvoimakustannuksiaan, koska ne toimivat välikätenä toteutettaessa verotus- ja taloudellisia toimenpiteitä. Tämän vuoksi on ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että työllisyyden edistämiseen suunnattujen toimenpiteiden lisääntyminen ei haittaa EFTAn valvontaviranomaisen samanaikaisia pyrkimyksiä vähentää ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan nojalla keinotekoisia kilpailun vääristymiä.
- 9) Näiden suuntaviivojen tavoitteita ovat:
- selventää ETA-sopimuksen 61 artiklan ja valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa N:o 3 olevan 1 artiklan tulkintaa työllisyyden alalla myönnettävän valtion tuen osalta ilmoituspäätösten suuremman avoimuuden varmistamiseksi valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa N:o 3 olevan 1 artiklan mukaan.
  - varmistaa kilpailusääntöjen ja niiden politiikkojen toteuttamisen yhdenmukaisuus, joita käytetään taistelussa työttömyyttä vastaan.
  - määrittelemällä eri tukimuodot ja niiden tavoitteet tarkentaa EFTAn valvontaviranomaisen tavanomainen lähestymistapa, joka on suhtautua myötämielisesti työllisyystilannetta parantavaan valtion tukeen.

18.2. *ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisala*

- 1) Tässä esitetyt suuntaviivat koskevat ainoastaan toimenpiteitä, jotka kuuluvat ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jossa määrätään, että "EY:n jäsenvaltion tai EFTA-valtion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu tämän sopimuksen toimintaan, siltä osin kuin se vaikuttaa sopimuspuolten väliseen kauppaan". Tällaisista valtion tukitoimenpiteistä on ilmoitettava ennakolta EFTAn valvontaviranomaiselle valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa N:o 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jolleivät ne ole merkitykseltään vähäistä tukea koskevien sääntöjen

raja-arvojen sisällä. Ilmoitusvelvollisuus koskee tukiohjelmiä sekä kaikkia hyväksytyjen ohjelmien ulkopuolisia tilapäisiä työllistämistukitapauksia.

- 2) ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohta ei koske joitakin työvoimapolitiittisia toimenpiteitä, koska:
- ne ovat yksityisille henkilöille suunnattua tukea, joka ei suosi tiettyjä yrityksiä tai tiettyjen tuotteiden tuotantoa, tai
  - ne eivät vaikuta sopimuspuolten väliseen kauppaan, tai
  - ne ovat ”yleisiä” toimenpiteitä.

Näin on erityisesti silloin, kun on kyse toimenpiteistä, jotka tarjoavat työttömille ohjausta ja neuvontaa, yleistä tukea ja koulutusta (yksityisille henkilöille suunnattu tuki, joka ei suosi tiettyjä yrityksiä tai tiettyjen tuotteiden tuotantoa), ja tuesta, joka on tarkoitettu työvoimalainsäädännön parantamiseen tai koulutusjärjestelmän sopeuttamiseen (yleiset toimenpiteet).

18.2.1. Yksityisille henkilöille suunnattu tuki, joka ei suosi tiettyjä yrityksiä tai tiettyjen tuotteiden tuotantoa

- 1) Yksityisten henkilöiden tukemiseen suunnatut toimenpiteet, joiden tarkoituksena ei ole tiettyjen yritysten tai tiettyjen tuotteiden tuotannon suosiminen tai jotka eivät vaikuta siten, eivät ole ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion tukea.
- 2) Jos tällaisia toimenpiteitä sovelletaan ilman yksilöllisiä päätöksiä yksityisiin henkilöihin puolueettomilla perusteilla eivätkä ne suosi tiettyjä yrityksiä tai tiettyjen tuotteiden tuotantoa, ne eivät ole valtion tukea, jos niiden tarkoituksena on:
  - työntekijöiden henkilökohtaisen tilanteen parantaminen työmarkkinoilla tai sen mahdollistaminen, että he löytävät työtä tai sopeutuvat yhteiskuntaan, erityisesti ammatillisen koulutuksen ja harjoittelun avulla
  - täydentää tiettyjen työntekijöiden tuloja
  - kannustaa työllistämään naisia perinteisesti miesvaltaisilla aloilla tai etnisiin vähemmistöihin kuuluvia henkilöitä
  - edistää työntekijöiden liikkuvuutta, omatoimista työllistämistä tai tiettyjen tilapäisesti sosiaalisista ja ammatillisista haitoista kärsivien työntekijäryhmien työllistämistä
  - edistää pysyvistä ruumiillisesta tai henkisestä vammasta kärsivien henkilöiden työllistämistä.

18.2.2. Vaikutus sopimuspuolten väliseen kauppaan

- 1) ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohta koskee tukea ainoastaan silloin, jos se vaikuttaa sopimuspuolten väliseen kauppaan. Siten työllistämistuki sellaisille toiminnolle, joihin ei sisälly sopimuspuolten välistä kauppaa (esimerkiksi naapuriston palvelut, tietyt paikalliset työllistämisalitteet), ei kuulu 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että näin on myös merkitykseltään vähäisen tuen kohdalla⁽³⁾, johon kuuluvat useimmat tukimuodot omatoimisen työllistämisen edistämiseen.

18.2.3. Yleinen toimenpide vai valtion tuki

- 1) Yleisten toimenpiteiden ja valtion tuen erottaminen toisistaan on näiden suuntaviivojen soveltamisalan ulkopuolella.
- 2) On huomattava, että jotkut yleiset toimenpiteet voivat vaikuttaa kilpailuolosuhteisiin ja sopimuspuolten väliseen kauppaan yhtä paljon kuin valtion tuki, mutta

ETA-sopimuksen 61, 62 ja 63 artiklassa määrätty valtion tuen valvonta ei koske näiden toimenpiteiden mahdollisesti aiheuttamien kilpailun vääristymien poistamista, koska ne eivät ole ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion tukea.

- 3) Työllistämistä edistetään myös muilla toimenpiteillä kuten koulutusta ja uusien taitojen hankintaa edistävillä toimenpiteillä. Tämän kohdalla on hyödyllistä huomauttaa, että useissa tapauksissa tuet ammatilliseen koulutukseen/uudelleen-koulutukseen eivät ole valtion tukea, jota koskee ETA-sopimuksen 61 artikla ja valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa N:o 3 oleva 1 artikla, ja että EFTAn valvontaviranomainen tavanomaisesti suhtautuu toimenpiteisiin myötmielisesti, kun ne kuuluvat 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.
- 4) Sama koskee toimenpiteitä työolojen parantamiseksi.

18.3. Valtion työllistämistuki

- 1) On selvennettävä yksi näiden suuntaviivojen soveltamisalaan liittyvä kohta; näiden suuntaviivojen mukainen työllistämistuki ei ole investointeihin liittyvää tukea.
- 2) Myös silloin, kun investointituki on laskettu luotua työpaikkaa kohden tai sisältää lisäpalkkioita työpaikkojen luomisesta, se ei sinällään ole työllistämistukea, koska sitä ei ole suoraan tarkoitettu työpaikkojen luomiseen tai säilyttämiseen. Sen vaikutukset taisteluun työttömyyttä vastaan ovat epäsuoria ja tapahtuvat yrityksessä rakenteellisen muutoksen aikaansaavien tuotannollisten investointien kautta. Luotujen työpaikkojen mainitseminen on ainoastaan yksi peruste tuen kohteena olevan investoinnin arvioinnissa. Tuen tarkoituksen perusteella ja sen teolliseen rakenteeseen aiheuttamien pysyvien vaikutusten vuoksi sitä olisi käsiteltävä kuten mitä tahansa investointitukea ja siihen olisi sovellettava tavanomaisia arviointiperusteita.

18.3.1. Yleistä

- 1) Myöntämällä työllistämistukea tietyille yrityksille tai tiettyjen tuotteiden tuotantoon viranomaiset ottavat itselleen osan näiden yritysten työvoimakustannuksista, jotka ovat tavanomaisia yritysten oman edun aiheuttamia kustannuksia, ja antavat yrityksille taloudellisen edun, joka parantaa niiden kilpailuasemaa. Jos kyseessä olevat tuotteet tai palvelut kilpailevat muiden ETA-sopimuksessa osallisena olevien valtioiden yritysten tuotteiden kanssa, tuki todennäköisesti vääristää kilpailua ja vaikuttaa sopimuspuolten väliseen kauppaan. Sen vuoksi se ei periaatteessa sovellu ETA-sopimuksen toimintaan. Yhteismarkkinoilla työvoimakustannusten pienentämiseksi myönnetty tuki voi johtaa vääristymiin ETAn sisäisessä kaupassa ja voimavarojen ja liikkuvien investointien siirtämiseen muualle sekä yhden valtion työttömyyden siirtymiseen toiseen valtioon ja yritysten siirtymiseen muualle.
- 2) EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että ilman tarkkaa valvontaa ja tiukkoja rajoja työllistämistuella voi olla haitallisia makrotaloudellisia vaikutuksia, jotka kumoavat sen välittömät vaikutukset työpaikkojen luomisessa. Jos tukea käytetään suojelemaan yrityksiä, jotka ovat alttiina kilpailulle ETAn sisällä, se voisi vaikuttaa viivästyttämällä Euroopan teollisuuden kilpailukyyn varmistamiseksi tarvittavia järjestelyä. On myös huolehdittava siitä, että valtion tuen myöntäminen ei johda lisääntyvään tukemiseen, joka tekisi tuesta tehottoman ja johtaisi julkisten varojen tuhlaamiseen. Lopuksi vaarana on, että tämänmuotoinen tuki, jos sitä myönnetään ilman valvontaa, yksinkertaisesti siirtää työttömyyden muualle eikä auta työttömyysongelman ratkaisemisessa ETA-sopimuksen piiriin kuuluvalla alueella ja siten vääristää kilpailua ETA-sopimuksen toiminnan kanssa ristiriitaisella tavalla.

- 3) EFTAn valvontaviranomainen on suhtautunut myötämielisesti työllistämistukeen, erityisesti kun sen tarkoituksena on rohkaista yrityksiä luomaan työpaikkoja tai työllistämään henkilöitä, joilla on erityisiä ongelmia työpaikan löytämisessä. Tätä asennetta puolustaa se tosiseikka, että näiden työntekijöiden alhaisempi tuottavuus vähentää yritykselle koituvaa taloudellista etua ja se, että myös työntekijät hyötyvät toimenpiteestä ja että he jäävät todennäköisesti työmarkkinoiden ulkopuolelle, jos työnantajille ei tarjota tällaisia kannustimia. Nämä säännöt vahvistavat tämän kannan.

18.3.2. Tukimuodot

- 1) Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ja EFTA-valtioiden esittämä työllistämistuki myönnetään tavallisesti avustuksen muodossa (yksittäinen maksu tai kuukausittaiset maksut) ja tietyn yrityksen vapauttamisena työnantajan sosiaaliturvamaksuista tai tietyistä veroista. Joissakin tapauksissa eri tukimuotoja yhdistetään.

18.3.3. Työllistämistuen muodot

- 1) Käsitteet ”tuki työpaikkojen säilyttämiseen” ja ”tuki työpaikkojen luomiseen” on selvennettävä, koska ne vaikuttavat suuresti siihen, soveltuuko tuki ETA-sopimuksen toimintaan.
- 2) Tuki työpaikkojen säilyttämiseen tarkoittaa tukea, joka myönnetään yritykselle, jotta se ei lomauttaisi työntekijöitään, ja tuki lasketaan tavallisesti sen perusteella, kuinka paljon yrityksessä on työntekijöitä tuen myöntämisaikajaksolla.
- 3) Toisaalta tuki työpaikkojen luomiseen työllistää työntekijöitä, joilla ei ole koskaan ollut työpaikkaa tai jotka ovat menettäneet aikaisemman työpaikkansa, ja se lasketaan luotujen työpaikkojen määrän perusteella. On tehtävä selväksi, että työpaikkojen luomisella tarkoitetaan nettomääräistä työpaikkojen luomista, eli lisätyöpaikan luomista verrattuna kyseisen yrityksen (keskimääräiseen) työvoimaan (tiettynä ajanjaksona). Aitoa työpaikkojen luomista ei ole se, että pelkästään korvataan työntekijä lisäämättä todellisuudessa työvoimaa.
- 4) Yksi työpaikkojen luomisen muoto, joka on epätavallinen, koska työtuntien määrä yrityksessä ei ole kasvanut, on työpaikan jakaminen, eli olemassa olevan kokonaistyömäärän jakaminen useammille työntekijöille, jolloin työtuntien määrä suhteessa laskee.

18.4. ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 ja 3 kohdan poikkeusten soveltaminen

- 1) Silloin, kun työllisyyden edistämiseen suunnattua tukea koskee ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa määrätty kielto, on tutkittava, voidaanko siihen soveltaa jotain 61 artiklan 2 ja 3 kohdan poikkeuksista. Tässä on tehtävä ero uusien työpaikkojen luomista ja olemassa olevien työpaikkojen säilyttävien tukien välillä.
- 2) EFTAn valvontaviranomainen on tavallisesti myötämielinen työpaikkojen luomiseen tarkoitettua tukea koskevan kieltoa vastaan. EFTAn sisäiseen kilpailuun liittyvistä riskeistä huolimatta tällainen tuki lisää kasvun työllistävää vaikutusta. Ottaen huomioon tietyt teollisuuden aloja koskevat erityiset säännöt, ja jos työntekijää kohden myönnetty tukimäärä on oikeutettu eikä edusta liian suurta osaa yrityksen tuotantokustannuksista, voidaan sen vuoksi päätellä, että yrityksen ryhtyessä tällaiseen panostukseen sen tähän tarkoitukseen saama tuki tavallisesti täyttää 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen poikkeuksen vaatimukset, koska se on tarkoitettu tiettyjen toimintojen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä ETA-sopimuksen toiminnan kanssa ristiriitaisella tavalla.

- 3) Työllistämistukea arvioidessaan EFTAn valvontaviranomainen soveltaa seuraavia perusteita:
- Valvontaviranomainen suhtautuu myönteisesti uusien työpaikkojen luomiseen suunnattuun tukeen PK-yrityksissä⁽⁴⁾ ja alueelliseen tukeen oikeutetuilla alueilla⁽⁵⁾. Näiden kahden ryhmän ulkopuolella se suhtautuu myönteisesti myös tukeen, jolla rohkaistaan yrityksiä työllistämään tiettyjä työntekijäryhmiä, joilla on erityisiä vaikeuksia työmarkkinoille siirtymisessä tai niille uudelleen pääsemisessä. Jälkimmäisessä tapauksessa ei ole tarvetta nettomääräiselle työpaikkojen luomiselle, jos paikka vapautuu vapaaehtoisen poislähtemisen eikä irtisanomisen vuoksi.
  - Valvontaviranomainen suhtautuu myös myönteisesti tukeen, jolla edistetään työpaikan jakamista, jonka ansiosta olemassa oleva kokonaistyömäärä voidaan jakaa useammille työntekijöille työajan lyhentyessä, jolloin useammat ihmiset saavat mahdollisuuden (osa-aikaiseen) työhön.
  - Jotta edeltävien ryhmien tukeen voidaan suhtautua myönteisesti, EFTAn valvontaviranomainen tutkii myös työsopimuksen ehdot, erityisesti sen, että noudatetaan velvollisuutta palkata työntekijöitä määräämättömäksi ajaksi ja säilyttää vasta luodut työpaikat tietyn vähimmäisajan; näillä ehdoilla taataan luodun työpaikan pysyvyys. Kaikki muut takuut uusien työpaikkojen pysyvyydestä, erityisesti tuen maksujärjestelyt, otetaan myös huomioon.
  - EFTAn valvontaviranomainen varmistaa, että tuen taso ei ole suurempi kuin on tarpeen kannustimeksi työpaikkojen luomiseen ottaen tarpeen mukaan huomioon PK-yritysten vaikeudet ja/tai kyseiseen alueeseen vaikuttavat epäkohdat. Tuen on oltava väliaikaista.
  - Jos tuettavaan työpaikkojen luomiseen on yhdistetty kyseisten työntekijöiden koulutus tai uudelleenkoulutus, vaikuttaa se erityisen myönteisesti EFTAn valvontaviranomaisen tekemään suotuisaan arviointiin.
- 4) Tuki työpaikkojen säilyttämiseen, joka on samanlaista kuin toimintatuki, hyväksytään ainoastaan seuraavilla edellytyksillä:
- Tällainen tuki voidaan hyväksyä, kun se ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti on tarkoitettu korvaamaan luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttama vahinko. Tietyillä edellytyksillä tuki työpaikkojen säilyttämiseen voidaan myös hyväksyä alueilla, jotka ovat oikeutettuja ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeukseen, joka koskee taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma⁽⁶⁾.
  - Kun tuki työpaikkojen säilyttämiseen myönnetään osana vaikeuksissa olevan yrityksen pelastus-, rakenneuudistus- tai muutossuunnitelmaa, siitä on ilmoitettava ja se arvioidaan soveltaen asiaankuuluvia EFTAn valvontaviranomaisen suuntaviivoja⁽⁷⁾.
- Nämä näkökohdat koskevat luonnollisesti ainoastaan tukea työpaikkojen säilyttämiseen, ja EFTA-valtiot voivat vapaasti toteuttaa sopivia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että työllisyys säilytetään yleisillä toimenpiteillä kuten vähentämällä yleisesti veroja ja yritysten maksamia sosiaaliturvamaksuja.
- 5) Tukeen työpaikkojen luomiseen, joka on rajoitettu yhdelle tai useammalle herkälle alalle, jolla on ylikapasiteettia tai joka on kriisitilanteessa, suhtaudutaan vähemmän myönteisesti kuin sellaiseen työpaikkojen luomiseen suunnattuun tukeen, joka on koko talouden käytettävissä.
- 6) Tällainen alakohtainen tuki antaa kyseiselle alalle (kyseisille aloille) edun, joka parantaa sen (niiden) kilpailuasemaa verrattuna muiden EFTA-valtioiden ja EY:n jäsenvaltioiden yrityksiin. Tuki, joka vähentää palkkakustannuksia yhdellä tai

useammalla tuotantoalalla, vähentää tuotantokustannuksia näillä aloilla, minkä ansiosta ne voivat parantaa markkinaosuuttaan ETA-kilpailijoidensa haitaksi sekä kyseisessä EFTA-valtiossa tai EY:n jäsenvaltiossa että ETA-sopimuksen piiriin kuuluvan alueen sisäisessä ja ulkoisessa vientikaupassa kaikkine seurauksineen, joita voi liittyä työllisyystilanteen huononemiseen näillä aloilla muissa EFTA-valtioissa tai EY:n jäsenvaltiossa. Tällaisen tuen suojeleva vaikutus kyseiselle alalle (kyseisille aloille), erityisesti kriisialoille, ja sen haitallinen vaikutus työllisyyteen kilpailevilla aloilla muissa EFTA-valtioissa tai EY:n jäsenvaltiossa on tavallisesti tärkeämpi kuin yhteinen etu, joka liittyy aktiivisiin toimenpiteisiin työttömyyden vähentämiseksi. EFTAn valvontaviranomainen katsoo tavallisesti, että tällainen tuki ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan. Kun tällainen tuki myönnetään alueella, joka kärsii vakavasta vajaatyöllisyydestä, EFTAn valvontaviranomainen ottaa kuitenkin tämän tosiseikan huomioon.

- 7) EFTAn valvontaviranomainen suhtautuu kuitenkin myönteisemmin tukeen, joka on suunnattu uusien työpaikkojen luomiseen, silloin, kun työpaikat ovat kasvavalla pienellä markkina-alueella tai osa-alalla, jolla on mahdollisuus huomattavaan työpaikkojen luomiseen.

18.5. Päätelmä

- 1) Jos EFTAn valvontaviranomainen päättää tutkittuaan EFTA-valtioiden suunnittelemat ilmoitusvelvollisuuden alaiset työllistämistukiohjelmat, että järjestelyt ja edellytykset noudattavat näitä suuntaviivoja, se voi pitää niitä ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvina 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen nojalla, jota sovelletaan tukeen tiettyjen toimintojen kehityksen edistämiseksi, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- 2) Jos työllistämistuki kuitenkin koskee tiettyjä aloja, yrityksiä tai tukiryhmiä, joita koskevat erityissäännöt, tukea voidaan pitää ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana ainoastaan, jos se noudattaa näissä ETA-sopimuksen yhteydessä sovellettavissa säännöissä määrättyjä edellytyksiä.
- 3) Näiden suuntaviivojen soveltamisesta laaditaan kertomus, ja tarvittaessa suuntaviivat tarkistetaan viisi vuotta niiden voimaantulon jälkeen.

(¹) Tämä jakso vastaa komission 19 päivänä heinäkuuta hyväksymiä työllistämistukea koskevia suuntaviivoja (EYVL N:o C, 12.12.1995).

(²) Ks. suuntaviivat ja suositukset, jotka liittyvät valkoiseen kirjaan kasvusta, kilpailukyvyistä ja työllisyydestä, joka hyväksyttiin Euroopan neuvoston kokouksessa Essenissä 1994, samoin kuin EU:n ja EFTAn valtiovarain- ja talousministereiden 18 päivänä syyskuuta 1995 pidetyn yhteisen kokouksen puheenjohtajien yhteinen tiedonanto.

(³) Ks. näiden suuntaviivojen 12 jakso, merkitykseltään vähäisen tuen soveltaminen ja täytäntöönpano.

(⁴) PK-yritysten määritelmä näiden suuntaviivojen 10 jaksossa, jossa käsitellään tukea pienille ja keskisuurille yrityksille.

(⁵) Ks. näiden suuntaviivojen VI osa.

(⁶) Ks. näiden suuntaviivojen VI osa, erityisesti 28 jakso.

(⁷) Ks. näiden suuntaviivojen 15 jakso.”

3. Seuraava teksti lisätään valtion tukea koskeviin suuntaviivoihin 30 jaksona:

”30. TUKI ILMAILUALALLE

Syksyllä 1994 Euroopan yhteisön komissio antoi suuntaviivat, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksen ja ETA-sopimuksen valtion tukea koskevien määräysten soveltamista ilmailualalla (¹).

EFTAn valvontaviranomaiselle ei ole ilmoitettu, että EFTA-valtiot olisivat myöntäneet tukia ilmailualan yrityksille. Jos kuitenkin syntyy tilanne, jossa on tarpeen

arvioida tällaista tukea, valvontaviranomainen soveltaa perusteita, jotka vastaavat edellä mainittujen komission suuntaviivojen perusteita.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan soveltaminen valtion tukiin ilmailualalla (EYVL N:o C 350, 10.12.1994).”

4. Seuraava teksti lisätään valtion tukea koskeviin suuntaviivoihin 31 jaksona:

”31. KEHITYSMAALLE ANNETTAVANA KEHITYSAPUNA MYÖNNETTÄVÄ TUKI LAIVANRAKENNUSTEOLLISUUDELLE (¹)

- 1) Asiakirjan, johon viitataan laivanrakennusteollisuuden tuesta tehdyn ETA-sopimuksen XV liitteen 1 kohdan b alakohdassa, 4 artiklan 7 kohdassa (²) määrätään, että kehitysmaalle kehitysapuna myönnettyä tukea laivanrakennusteollisuudelle ei koske vallitseva tuotantotuen enimmäismäärä, jonka EFTAn valvontaviranomainen määräsi direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- 2) Tällaista tukea voidaan pitää ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana, jos se noudattaa OECD:n työryhmän N:o 6 tätä tarkoitusta varten 3 päivänä elokuuta 1981 annetun OECD:n neuvoston päätöslauselman 6, 7 ja 8 artiklan tulkinnasta tekemässä sopimuksessa määräämiä edellytyksiä (sopimus laivojen vientiluottoista).
- 3) Kaikki tällaiset yksittäiset suunnitelmat on ilmoitettava etukäteen EFTAn valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen perusteella EFTAn valvontaviranomainen tutkii suunnitellun tuen erityisen kehitykseen liittyvän puolen ja varmistuu siitä, että se kuuluu sopimuksen soveltamisalaan.
- 4) Viimeisen kohdan osalta EFTAn valvontaviranomainen varmistaa, että ehdotettu tuki noudattaa 18 päivänä tammikuuta 1984 laivojen vientiluottoja koskevan sopimuksen 6 artiklan tulkinnasta laaditussa OECD:n asiakirjassa C/WP6(84)3 määrättyjä perusteita (³).
- 5) Siten kehitystukea myöntävän EFTA-valtion on noudatettava seuraavia perusteita:
  1. Tukea ei saa myöntää sellaisten laivojen rakentamiseen, jotka tulevat liikennöimään mukavuuslipun alla.
  2. Siinä tapauksessa, että tukea ei voida luokitella julkiseksi kehitystueksi OECD:n puitteissa, myöntäjän on vahvistettava, että tuki on osa hallitusten välistä sopimusta.
  3. Myöntäjän on annettava riittävät vakuudet siitä, että todellinen omistaja asuu vakinaisesti tuensaajavaltiossa ja että tuensaajayritys ei ole ulkomaalaisen yhtiön ei-toimiva tytäryhtiö.
  4. Tuensaajan on annettava sitoumus olla myymättä laivaa ilman edeltävää viranomaisten hyväksyntää.

Lisäksi myönnettyyn tukeen on sisällyttävä vähintään 25 prosentin avustusosa OECD:n laskentamenetelmän mukaisesti, ks. OECD:n asiakirja C/WP6(85)62, 21.10.1985.

- 6) Sopimuksessa ei toisaalta ole perusteita, joita sovellettaisiin kehitystukeen oikeutettujen valtioiden luokitteluun. EFTAn valvontaviranomainen on Euroopan komission käytännön huomioon ottaen päättänyt pitää kehitystuen myöntämistä seuraaville valtioille direktiivin 4 artiklan 7 kohdan edellytysten mukaan ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana:
  - a) Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot (AKT-valtiot) (⁴)
  - b) Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden merentakaiset maat ja alueet (⁵)

- c) Kaikki valtiot, jotka eivät sisälly edellä mainittuihin a ja b kohtiin ja jotka on luokiteltu OECD:n DAC-listalla vähiten kehittyneiksi valtioiksi ("least-developed countries" — LLDC), alhaisen tulotason valtioiksi ("low-income countries" — LIC) tai alempaan keskitulotasoon kuuluviksi valtioiksi ("lower middle-income countries" — LMIC). Nämä valtiot ovat seuraavat:
- Afganistan (LLDC)
  - Bangladesh (LLDC)
  - Bhutan (LLDC)
  - Bolivia (LIC)
  - Burma (LLDC)
  - Kiina (LIC)
  - Cookinsaaret (LMIC)
  - Costa Rica (LMIC)
  - Kuuba (LMIC)
  - Dominikaaninen tasavalta (LMIC)
  - Ecuador (LMIC)
  - Egypti (LIC)
  - El Salvador (LMIC)
  - Guatemala (LMIC)
  - Haiti (LLDC)
  - Honduras (LIC)
  - Intia (LIC)
  - Indonesia (LIC)
  - Kamputsea (LIC)
  - Korean demokraattinen kansantasavalta (LMIC)
  - Laos (LLDC)
  - Libanon (LMIC)
  - Malediivit (LLDC)
  - Mongolia (LIC)
  - Marokko (LMIC)
  - Nepal (LLDC)
  - Nicaragua (LIC)
  - Pakistan (LIC)
  - Paraguay (LMIC)
  - Peru (LMIC)
  - Filippiinit (LMIC)
  - Sri Lanka (LIC)
  - Thaimaa (LMIC)
  - Tunisia (LMIC)
  - Turkki (LMIC)
  - Vietnam (LIC)
  - Jemen (LLDC)
  - Jemenin kansademokraattinen tasavalta (LLDC).
- 7) Ylempään keskitulotasoon kuuluvia valtioita ("upper middle-income countries" — UMIC) ei pidetä tukeen oikeutettuina.
- 8) Turvatakseen EFTA-valtioiden laivanrakennukseen liittyvät edut EFTAn valvontaviranomainen kuitenkin antaa EFTA-valtioiden myöntää kehitystukea valtioille, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin ryhmiin, jos EFTA-valtiot voivat osoittaa, että OECD-sopimuksessa osallisena oleva kolmas valtio suunnittelee

kehitystuen myöntämistä tietyille sopimukselle. Tässä tapauksessa EFTAn valvontaviranomainen voi pitää ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana tälle sopimukselle myönnettävää kehitystukea samaan tasoon asti OECD:n avustusosan laskentamenetelmän perusteella, jota OECD-sopimuksessa osallisena oleva kolmas valtio suunnittelee.

- 9) Direktiivin 4 artiklan 7 kohdan soveltamisen kiristämiseksi ja edellä 5 kohdassa mainittujen perusteiden noudattamisen varmistamiseksi EFTA-valtioita vaaditaan muodollisesti sitoutumaan siihen, että jokaisessa yksittäisessä direktiivin 4 artiklan 7 kohdan mukaisessa kehityshankkeen ilmoittamisessa noudatetaan näitä perusteita. Niiden odotetaan myös antavan asiaankuuluvat yksityiskohtaiset tiedot sopimuksesta sen määrittelemiseksi, missä suhteessa sopimushinta on vastaavanlaisten alusten markkinahintaan.
- 10) EFTA-valtioille ilmoitetaan mukavuuslippua koskevista perusteista (5 kohdan 1 alakohta), että EFTAn valvontaviranomainen katsoo seuraavilla valtioilla olevan mukavuuslipun:
- Antigua
  - Bahama
  - Bermuda
  - Caymansaaret
  - Kypros
  - Gibraltar
  - Libanon
  - Liberia
  - Malta
  - Panama
  - Saint Vincent
  - Vanuatu.
- 11) Tämän jakson määräykset ovat voimassa siihen asti, kunnes sen asiakirjan voimassaolo päättyy, johon viitataan ETA-sopimuksen XV liitteen 1 kohdan b alakohdassa.

⁽¹⁾ Tämä jakso vastaa 3 päivänä tammikuuta 1989 päivättyä komission kirjettä jäsenvaltioille SG(89) D/311.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 90/684/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiiveillä 93/115/EY ja 94/73/EY. Näihin neuvoston direktiiveihin viitataan jäljempänä "laivanrakennusdirektiivillä" ETAn sekakomitean ETA-sopimusta varten 5 päivänä huhtikuuta 1995 tekemän päätöksen N:o 21 mukaisesti.

⁽³⁾ Neuvoston työryhmä N:o 6: Sopimusta laivojen vientiluotoista koskevien määritelmien ja hallinnollisten menettelyjen tarkistaminen.

⁽⁴⁾ Ks. 24 päivänä maaliskuuta 1986 tehty neuvoston ja komission päätös kolmannen AKT-ETY-yleissopimuksen tekemisestä (EYVL N:o L 86, 31.3.1986).

⁽⁵⁾ Ks. merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista 30 päivänä kesäkuuta 1986 tehty neuvoston päätös 86/283/ETY (EYVL N:o L 175, 1.7.1986, s. 46)."

5. Valtion tukea koskevien suuntaviivojen nykyinen 30 jakso "Vakiovuosikertomukset" ja 31 jakso "Muut erityiset määräykset" numeroidaan uudestaan 32 ja 33 jaksoksi.

Tehty Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 1995.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Knut ALMESTAD

Puheenjohtaja